

Leto XV. — Stev. 11

V Ljubljani, 15. marca 1959

Pozor!

Danes spet
»Poletov nagradni
natečaj«
in še mnogo
zanimivega
za bralce

II. zvezna nogometna liga

Velika gneča

Prvo spomladansko kolo v zahodni skupini II. zvezne lige na tabeli sicer ni prineslo velikih sprememb, vendar so se tekme tako na vrhu kot na dnu približali drug drugemu, da bo borba za vsako točko odslej še hujša. Največje presenečenje tega kola pomeni prav gotovo zmaga slovenskega predstavnika na vročih tleh v Osijeku, ki je zares nismo pričakovali. Ostale tekme so se končale v glavnem tako kot smo pričakovali. Rezultati so bili dokaj visoki, kar da slutiti, da so se napadalc precej dobro pripravili na tekmovalje. Poročila pravijo, da so bile vse tekme izredno borbene, gledalcev pa je bilo na vseh igriščih rekordno število. To je razumljivo, kajti bili so že dokaj neučakani.

Odred v Osijeku - O.K.

Osijek, 15. marca. (Po telefonu) Za tekmo med Odredom in Proleterjem je vladalo v Osijeku izredno zanimanje. Sodniku Gordiću iz Tuzle sta se moštvi predstavili v naslednjih postavah:

Proleter: Devjački, Medić, Ham, Perčić, Jalić, Pintarić, Rupnik, Jovanović, Rudić, Belogrlić, Kahadž.

Odred: Mozečić, Medved, Pirc, Gruden, Berginc, Limo, Fišer, Plastić, Hočevvar, Kranjc, Regally (Velkavrh).

Strelci: za Proleter v prvi minuti Brlogrić, v 26. min. Rupnik, za Odred v 56. in 65. Kranjc, 71. Velkavrh.

Proleter : Odred 2:3 (2:0)

Igra, ki smo jo gledali v Osijeku, je imela dva zelo različna polčasa. Sam začetek tekme je bil skoraj usoden za Odred, kajti Belogrlić je že v prvi minuti streljal na vrata in žoga je ušla Mozečiću čez roke ter se skotalila v mrežo. Odredovi igralci so bili po tem голу precej zbegani in so se komaj upirali napadom Proleterja. Kljub vsemu pa je Rupnik v 26. minuti spet zadel mrežo Odreda in vsi gledalci so bili prepričani, da bodo Ljubljancani doživeli visok poraz.

Ko so igralci po odmoru pritekli na igrišče, se je slika popolnoma izpremenila. Ljubljancani so zaigrali kot prerojeni in se vedno česče pojavljali pred vrati Proleterja. Medtem ko se jih je v prvem polčasu držala smola, saj je Kranjc enkrat celo zadel vratnico, Plastić pa je iz neposredne bližine streljal naravnost v vratarja, se je Kranjcju že v 56. minuti posrečilo zadeti mrežo Proleterja. Dobil je lep predložek od Hočevarja in s kakih 12m neubranljivo zadel vrata Devjačkega. Komaj 9 minut zatem smo videli na igrišču skoraj isti položaj. Plastić

je pritekel po krilu in lepo podal žogo pred vrata Proleterja, tam se je znašel Kranjc in na isti način spet premagal osiješkega vratarja. Po tem голу se je pričela velika borba za zmago. Mozečić je bil v drugem polčasu nepremagljiv. Odredovi napadalc pa so valili napad za napadom na vrata Proleterja. 71. minuta je prinesla zmago Ljubljancanom. Strelec je bil Velkavrh, ki je dobil žogo na desni strani igrišča, se znašel pred vratarjem, ga preigral in prišel z žogo vred v gol. Vsa tekma je bila zelo živahna, igralci obeh enajstoric pa zelo po- žrtvovalni. Čeprav je bil Mozečić kriv za prvi gol, je bil vendar najboljši v ljubljanskem moštvu. Poleg njega sta se odlikovala tudi Berginc in Kranjc. Med Osiječani sta bila najboljša Rupnik in Rudić.

Rezultati zahodne II. zvezne lige:

Trešnjevka : Slovan 2:0, Borac / Elektrostroj 3:1, Split : Šibenik 3:1, Lokomotiva : Borovo 6:3.

ČSR premagala KANADO

Praga, 15. marca. Danes je bilo zaključeno XXV. svetovno prvenstvo v hokeju na ledu. Ponovno je osvojila naslov svetovnega prvaka Kanada, ki si je že včeraj z zmago nad Švedsko 4:2 zagotovila prvo mesto. Na drugo mesto se je uvrstila reprezentanca SZ, na tretje pa je pristala ČSR zaradi boljšega količnika golov kot ZDA, ki se je uvrstila na četrto mesto. Oslabljeno reprezentanco Švedske v tej elitni skupini ne moremo uvrstiti više kot na peto mesto, kar si je Švedska tudi priborila, medtem ko je zadnje mesto v finalni skupini zavzela Finska.

Včeraj so Kanadčani igrali z ZDA in jo brez težave premagali s 4:1 (1:0, 1:0, 2:1). Kanadčani so bili vsotekmo premočni in jih Američani sploh niso mogli resno ogrožati. V zadnji tretjini so Kanadčani vodili s 4:0, šele nato je moštvu ZDA uspelo doseči častni gol.

Letošnje svetovno prvenstvo je bilo danes zaključeno s tekmo Ka-

nada : ČSR. Ekipa ČSR je pripravila veliko presenečenje, saj ji je uspelo danes premagati Kanado s 3:3 (2:0, 1:1, 2:2). Čeprav so Kanadčani že imeli naslov prvaka v rokah, vendar to ne zmanjšuje uspeha ekipe ČSR, kajti Kanada je igrala ves čas s polno silo in si je prizadevala zmagati. Še tri minute pred koncem je bil rezultat 4:3 za ČSR. Kanadčani so zamenjali svojega vratarja z enim od napadalcev, da bi rezultat izenačili. Toda moštvo ČSR je izkoristilo odsotnost vratarja v голу Kanade in je s hitrim prodorom dosegel svoj peti gol in končni rezultat tekme.

Plasma držav v tolažilni skupini: 7. Zah. Nemčija, 8. Norveška, 9. Vzh. Nemčija, 10. Italija, 11. Poljska, 12. Švica.

Podrobno reportažo s svetovnega hokejskega prvenstva bomo pričeli v prihodnji številki »Polet« izpod peresa našega novinarja Marjana Liparja.

Škupščina Sportne zveze Slovenije je pokazala jasno pot:

Telesno kulturo ljudstvu

Triletno delo športne zveze Slovenije se je bogato obrestovalo — Prizadevanju naših telesnovzgojnih delavcev dajejo priznanje tudi najvišji politični predstavniki — »Pri nas iščemo vzglede za naše delo« je zatrdil predsednik športne zveze Hrvatske — Razprava je bila pozitivna in zelo razgibana.

Ljubljana, 15. marca. »Telesno kulturo ljudstvu« je bilo geslo, ki je pozdravilo danes udeležence IV. redne skupščine športne zveze Slovenije. V Klubu poslancev je bilo že zgodaj dopoldne na moč živahno, saj so se zbrali na zboru številni delegati iz vse Slovenije, mimo njih pa še ugledni gostje kot tov. Mitja Ribičič, član Izvršnega sveta LRS in predsednik »Partizana« Slovenije, Franc Kimovec-Ziga, sekretar GO SZDL Slovenije, Janez Vipotnik, član CK ZKS Ljubljana, Zdravko Šandl, zastopnik Zveze športov Jugoslavije, Vlado Ranogajac, predsednik Saveza športov Hrvatske, dr. Slavko Zore, Niko Kavčič, predsednik Sveta za telesno kulturo OLO Ljubljana ing. Weiss, zastopnik Turistične zveze, tov. Rozman, zastopnik Gasilske zveze Slovenije, tov. Košir, predsednik PZS ter še nekateri drugi vidnejši predstavniki.

Takoj v začetku pa moramo povedati, ne preveč razveseljivo ugotovitev, da se je od 141 izbranih delegatov udeležilo te skupščine le 105, čeprav vemo, da je bil namen današnje skupščine dodobra obdelati vse probleme v zvezi z bodočo rastjo telesne kulture v Sloveniji. Vsekakor bi se morali zastopniki posameznih osnovnih organizacij tega v mnogo večji meri zavedati.

Kmalu po 9.30 uri je predsednik SZS tov. Leopold Krese odprl zasedanje ter predlagal delovno predsedstvo, na čelu z dr. Danilom Douganom, ki je vodil nadaljnje delo skupščine.

Iz referata predsednika SZS tov. Krese

»Naša telesna kultura ni in ne more biti izolirana, o tem ni nikaakega dvoma. Nepristano se mora prilagajevati procesu družbenega razvoja, računati mora z novim časom in predvsem z novim človekom. Svet je v neprestanem razvoju, dinamika razvoja pa je tako na področju tehnike in znanosti, kakor na področju gospodarstva in družbenih odnosov ter najrazličnejših ljudskih dejavnosti tako nagla, da ji tisti, ki usmerja svoj pogled izključno v preteklost, ne vidi pa stvarnosti današnjega dne in ne skuša gledati v bodočnost, ne more biti kos. To velja tudi za področje telesne kulture in za ljudi, ki jim je zaupano, da jo vodijo in usmerjajo.

Često slišimo mnenja, da smo na področju telesne kulture že naredili vse, kar je v danih pogojih mogoče in da zato ne kaže prehiteti časa in razmere. Predstavniki te teorije sodijo, da smo že z dosedanjimi ukrepi storili več, kot bi bilo objektivno mogoče. Prepričani so, da smo sami v sebi že obračunali z vsem, kar predstavlja oviro na poti ustvarjanja temeljev naše telesne kulture, govorimo o tem, da se več res ne da napraviti in da je za vsako nadaljnje pospeševanje telesne kulture potreben ednole denar. Taka gledanja so v popolnem nasprotju s celotnim našim družbeno-političnim dogajanjem in pomenijo veliko, če ne celo največjo oviro za nadaljnji razmah naše telesne kulture.

Uspehi naše družbene ekonomike nam iz dneva v dan omogočajo večjo sproščanje materialnih sredstev v zvezi s krepitvijo demokratičnih samoupravnih organov in njihovih kompetenc. To pa organov in njihovih kompetenc. To pa hkrati pomeni, da se s tem izboljšujejo tudi pogoji, ki omogočajo vedno večjo podporo vsem tistim oblikam družbene dejavnosti, ki so morda dosedaj bile iz objektivnih razlogov zapostavljene. Sem sodi v prvi vrsti tudi telesna kultura. Četudi ne bomo mogli mimo ugotovitev in problemov, ki smo jih s tem v zvezi že nekajkrat ponovili, moramo vendar priznati, da smo tudi v tem oziru v zadnjih dveh letih dosegli velik napredek. Gospodarske težave v prvih povojnih letih niso dovoljevale, da bi telesna kultura od vsega začetka mogla biti deležna tiste materialne pomoči, ki bi omogočila njen vsestranski razvoj in popolno izvrševanje njenega družbenega po-

slanstva. To dejstvo pa je rodilo še hujše posledice: razvijati so se pričeli subjektivistični odnosi do te zvrsti družbene dejavnosti. Leto 1958 pa pomeni v tem oziru korenito prelomnico: VII. Kongres ZKS je tudi telesno kulturo postavil na pravo mesto in ji jasno odredil njeno družbeno-politično in vzgojno vlogo ter pomen. Telesna kultura tako vedno bolj postaja nujen sestavni del družbeno-političnih dejavnosti. Seveda pa to ne pomeni, da so s tem že vsi problemi rešeni ali pa da jih bo mogoče rešiti enostavno preko noči. To ne.

Ustvarjeni pa so temelji, na katerih je mogoče razvijati to dejavnost do njenih najvišjih dosežkov, tako glede na množično vključevanje ljudi, zlasti mladine, kot glede na vrhunsko kvaliteto.

Delo športne zveze Slovenije je v tem obdobju bilo usmerjeno predvsem v prizadevanje, da se telesna kultura uveljavlja kot napreden in vsestranski zdrav način aktivizacije ljudi. Postane najlast in potreba delovnih ljudi, postati mora nujno potreben del družbenega standarda. Skupaj z Zvezo »Partizana« smo si nepristano prizadevali, da bi odpravili zastarela stališča in nerazumevanje vloge telesne kulture. Tu smo nedvomno dosegli precejšnje uspehe. Naše organizacije so se vsaj v miselnosti otresle mnogih zastarelih nesodobnih pojmovanj. V borbi proti ozkostim in zaprtosti, privilegiranih, atraktivizmu, formalizmu, klubštvu, šovinizmu in še nekaterim drugim dediščinam iz preteklosti se vedno bolj utrjuje spoznanje, da ne gre za interese organizacij, temveč za interese in koristi našega delovnega človeka. Gre za zdravje in srečo naše mladine, gre za aktivni prispevek telesne kulture k izgradnji socializma. Tu smo dosegli pomembne rezultate, to dejavnost pa bomo morali še naprej razvijati v duhu smeri I. jugoslovanskega kongresa telesne kulture.

Če že govorimo o naših skupnih uspehih, sodim, da jih je treba nekaj navesti. Zagotovo je uspeh v tem, da so se v društvi in vodstvih naših organizacij začele v večji meri uveljavljati demokratične oblike vodenja in delovanja društev. Mnogo društev je obogatilo program svojega dela ter tako bolj kot do sedaj odprlo vrata širokim plastem

(Nadaljevanje na 2. strani)

Franc Kimovec-Ziga:

Skupnost naj pomaga telesni kulturi!

Sekretar glavnega odbora SZDL Slovenije tov. Kimovec-Ziga je najprej sporočil pozdrave predsedstva Socialistične zveze delovnega ljudstva, nato pa omenil, da so bili mnogi sklepi, ki jih je sprejela SZS doslej, po večini realizirani. V nadaljnjih izvajanjih je dejal, da je kongres telesne kulture pokazal proces, ki se začel v telesni kulturi med delovnimi kolektivi in mladino šele razvijati. Dejal je takole: »Socialistične organizacije morajo gledati na telesno kulturo kot na velik del splošne dejavnosti naše socialistične graditve in ji zaradi tega nuditi svojo veliko pomoč. Nič čudnega ni, če so občinska in okrajna vodstva SZDL v mnogih primerih že razpravljala o telesni kulturi in glede tega sprejela tudi že konkretne sklepe. Toda tudi v bodoče bomo morali biti aktivni pri tem delu ter pomagati športni zvezi Slovenije in Partizanu pri vsesplošni aktivnosti. Ugotovili smo namreč, da je pred delovnim ljudstvom pripravljenost za to pomoč zelo velika in jo je treba seveda pametno izkoristiti. Danes se že lahko naslonimo na zavest delovnih ljudi, ki imajo dober namen podpirati telesno kulturo. Seveda smo naši skupnosti odgovorni za to, kako bomo izkoristili sredstva, torej jih moramo koristno uporabljati. Urediti bo tudi treba problem vprašanja strokovnih kadrov tako v šolah in v naših društvih, saj moramo težiti k temu, da bi s telesno kulturo usmerjali našega delovnega človeka k večjemu prizadevanju pri gradnji socializma. Skoda je, da nimamo dovolj profesionalnega in amaterskega kadra, ki bi lahko obvladal vse elemente telesne kulture. Toda upajmo, da se bo tudi to polagoma uredilo, velik delež k temu pa moramo doprinašati vsi skupaj.«

Telesno kulturo ljudstvu

mladine. Ne le telovadba v ožjem pomenu besede, temveč tudi različne oblike športnih dejavnosti so danes sestavni del tega programa mnogih društev »Partizana«; po drugi strani pa so športna društva v večji meri pričela vrednotiti pomen in koristi osnovne telesne vzgoje. Separatističnih gledanj in medsebojnih razprtij je vedno manj. Važno je ugotoviti, da telesna kultura ni več predmet zanimanja samo v športnih in partizanskih organizacijah, marveč se o njej govori in razmišlja na mnogo širši osnovi. V zadnjem času kažejo veliko zanimanje za to problematiko organi oblasti in političnih organizacij. Na terenu čutimo težnje za ustvarjanje skupnih občinskih in okrajnih vodstvenih organov, ki so jih v nekaterih okrajih močno podprle okrajne politične organizacije, kot Zveza komunistov, SZDL ter Ljudska mladina. Čeprav vemo, da samo s temi ukrepi

problemi ne bodo rešeni, vendar ocenjujemo tako prizadevanja kot pozitiven in važen prispevek h kompleksnemu reševanju skupnih problemov v občini in okraju.

■ Važno je tudi naslednje: funkcionalni posameznih organizacij so pričeli resneje razmišljati o večji pestrosti svojih organizacij. Tu nas čaka še obilo dela. Vse naše organizacije, bodisi partizanske, kot športne, morajo neprenehoma težiti za tem, da zadovoljujejo potrebe ljudi, ne pa da so same sebi namen ali da služijo le majhnemu številu izbranih talentov.

Svoj referat je tov. Kreseta zaključil z ugotovitvami, da bo treba v bodočnosti še tesneje vsklajati delo vseh telesno-vzgojnih organizacij in z elastičnimi organizacijskimi ukrepi pritegniti še več ljudi v telesno kulturo. Pri tem nam bodo koristni kašipot smernice kongresa telesne kulture v Beogradu.

nizacijami in Partizanom. Koordinacijski odbor OSZ in OKZ Partizan delata roko v roki, kažejo pa se že uspešni sadovi. Zanimivo je tudi to, da so v Cementarni Anžov, kjer je zaposlenih okrog 1200 delavcev in od tega 400 vajencev, uvedli enkrat tedensko obvezne športne dneve za vajence, da bi jim dali na ta način možnost udejstvovanja v telesni vzgoji. Delovni kolektivi pa imajo organizirana medsebojna tekmovanja in kažejo veliko aktivnost v telesni vzgoji.

Predsednik ASD Olimpija dr. Pretnar je nakazal problematiko telesne vzgoje med študenti na univerzi in dejal, da je prišlo sedaj že do organizacijskih oblik dela na področju telesne kulture, vendar pa bo treba polskati prepotrebna finančna sredstva. Opozoril pa je na to, da se ob novi ureditvi študija na univerzi bideja dva problema — zakon o študiju na eni strani ter vprašanje telesne kulture med študenti.

Tov. Drago Ulaga je govoril o šolski telesni vzgoji ter omenil, da je bilo v šolah še vse pre malo storjene za mladino. S statističnimi podatki je pokazal, da sicer precejšnji del mladeži že zna smučati, kolesariti in plavati, vendar je ta odstotek še tako majhen, da nas ne zadovoljuje. Stanje pa se vendarle počasi izboljšuje. Kljub temu pa bo treba dati

šolam na razpolago vadišča in širiti propagando za napredek telesne vzgoje na šolah.

V nadaljevanju razprave so še mnogi delegati povedali precej zrelih misli ter nakazali dosti predlogov za bodoče delo med mladino in delovnim ljudstvom. Skupščina pa je s tem pokazala resno pravo smer, ki kaže, da bo telesna kultura res našla svoje težišče med širokimi plastmi naših delovnih ljudi in jih bo zajela v vsesplošno aktivnost, ki bo velik doprinos k zdravemu razvoju naše mladine.

NOVI IZVRŠNI ODBOR SZS

Ob zaključku je skupščina SZS izvolila novi upravni odbor Športne zveze Slovenije, ki se je tako sestel na prvem zasedanju in iz svoje srede izbral novi izvršni odbor SZS, ki bo vodil delo vrhovnega športnega foruma v Sloveniji do bodoče skupščine. Novi 15-članski izvršni odbor SZS je sestavljen takole: predsednik Leopold Kreseta, podpredsednik Drago Stepnišnik in Stane Lavrič, sekretar Bogo Premelj, in člani: Franček Mirtič, Edi Serpan, Vinko Knol, Janez Lužnik, Jože Martinčič, Jože Gerbec, Rajko Dobrota, dr. Jože Gogala, dr. Danilo Dongan, Jaka Kvas in Popovič.

Slovenska conska nogometna liga

Proti prvaku - točka za Izolo

Tudi v slovenski nogometni ligi so zopet začeli s tekmovanjem in prve tekme so privabile na igrišča že nekoliko nestrpne gledalce. Ljubljana je bila v znamenju derbyjev, saj so se štiri ljubljanske moštva pomerila med seboj. Slovan je na »krstni« tekmi na novem igrišču ob Kodeljevem parku doima popolno zmago nad Rudarjem in Izolo. Tekma je bila na igrišču v Hrastniku, ker Rudarjevo igrišče še ni dopolj poraslo. Kaže, da je Izola odločna zasesti eno boljših mest. Če bo tako nadaljevala, bo v tem gotovo uspeša.

Rudar : Izola 1:1 (1:0)

Hrastnik, 15. marca. Ker igrišče v Trbovljah še ni sposobno za igro, je danes trboveljski Rudar nastopil proti Izoli v Hrastniku. Več kot tisoč gledalcev pa je razočaranih zapustilo igrišče. Igralci Rudarja so očitno podcenjevali nasprotnika, kar se jim je maščevalo. Gostje so takoj začeli s startom na prvo žogo in so s solidno obrambo onemogočili vse napade Rudarja. Čeprav je Rudar dosegel kar enajst kotov, ni niti enega izkoristil. Šele v 35. min. je Jerše z ostrim strelom dosegel vodstvo.

V drugem delu so gostje nezadržno pritiskali Rudarja v obrambo. Šele po 20 minutah igre se je le-ta osvobodil pritiska, gostje pa so se tudi v obrambi uspešno branili. V 65. min. je Božič streljal z desne strani, domači Pristov pa je dosegel auto gol. Do konca domačinom ni uspelo spremeniti rezultata. Sodil je Jančič iz Maribora prav dobro.

Slovan : Graficar 2:2 (1:0)

Ljubljana, 15. marca. Začetek spomladanskega dela nogometnega prvenstva je moštvo Slovana začelo na novem igrišču ob Kodeljevem parku. Pomerili so se s ljubljanskim rivalom Graficarjem. Za uvod je pokazal, da ima moštvo Slovana odločen namen zmagati. Prevladovali so ves prvi polčas in bili prepričljivo boljši nasprotniki. Pri tem jim je nekoliko pomagal tudi veter. Premoči pa niso znali povsem izkoristiti, saj bi lahko dosegli več kot le en gol.

V drugem delu pa je tudi moštvo Graficarja zaigralo nekoliko boljše. Svoja prizadevanja so izrazili tudi v golih. Prvega je dosegel Hanzl, drugega pa je enajstmetrovke Smole, bivši Odredov igralec. Ko je že kazalo, da bo moralo moštvo Slovana poraženo s prve tekme na novem igrišču, pa jim je po nekaj neuspehih njihov srednji krilec Herbst le princsel uspeh. Neodločen rezultat ustreza poteku igre, saj so bili domači boljši v prvem, gostje pa v drugem polčasu. Z nekaj srečo pa bi lahko zmagalo eno ali drugo moštvo.

Jesenice : Branik 1:2 (1:0)

Jesenice, 15. marca. V prvi tekmi spomladanskega dela so imeli Jeseničani v gosteh moštvo Branika. Domači so v prvem polčasu igrali lepo in bili skoraj enakovredni nasprotnik gostov. Dosegli so tudi edini gol iz enajstmetrovke, strelec je pa bil Hribar. V drugem polčasu so Jeseničani zelo popustili, kar so Mariborčani izkoristili in dosegli dva gola po Hanzlu in Cekovu. Pred nekaj sto gledalci je tekmo sodil Aljantčič.

Maribor : Triglav 3:1 (0:0)

Maribor, 15. marca. Stadion ob Tržaški cesti, vreme lepo, gledalcev 1500. Sodniki Gvardjančič, Orel in Horvat. Maribor: Valič, Fers, Nojberg, Rajniger, Kreač, Kek, Podbršček (Pirc), Kovač, Breznik, Vidic, Kopče. Triglav: Dagarin, Straus, Dolenc, Cebul, Brezar II, Martinovič, Gajšek, Stular II, Mihelčič, Brezar I, Stular I. Start v prvenstveno sezono je pokazal, da sta obe moštvi v precej slabi formi.

LESTVICA SLOVENSKE NOGOMETNE LIGE

Rudar	12	9	2	1	35:16	20
Branik	12	9	1	2	40:13	19
Maribor	12	7	4	1	26:16	18
Ljubljana	12	5	3	4	21:19	13
Kladivar	12	5	3	4	25:25	13
Izola	12	4	5	3	17:18	13
Graficar	12	3	5	4	19:24	19
Sobota	12	5	1	6	46:38	11
Krim	12	5	1	6	21:19	11
Triglav	12	3	3	6	19:24	9
Jesenice	12	1	1	10	13:43	3
Slovan	12	0	3	9	11:37	3

LESTVICA I. ZVEZNE LIGE:

Cr. zvezda	11	9	0	3	32:10	18
Vojvodina	12	7	0	5	21:14	14
Dinamo	12	6	1	5	18:15	13
Rijeka	12	5	3	4	16:16	13
Partizan	12	6	1	5	18:21	13
Hajduk	12	4	4	4	21:18	12
Radnički	12	5	1	6	12:17	11
Velež	12	5	1	6	16:21	11
Budučnost	12	4	3	5	14:22	11
Sarajevo	12	4	2	6	11:18	10
Željezničar	12	4	1	7	16:18	9
Vardar	12	4	1	7	14:19	9

LESTVICA ZAHODNE II. LIGE:

Šlodboda	11	6	2	3	19:8	14
Split	11	6	2	3	27:19	14
Lokomotiva	11	6	2	3	24:24	14
Trešnjevka	11	5	2	4	15:15	12
Šibenik	11	4	4	3	16:16	12
Zagreb	10	5	1	4	17:16	11
Borac	11	4	3	4	14:14	11
Elektrostroj	11	2	5	3	14:19	10
Proleter	11	2	1	8	18:24	8
Odrad	11	2	3	6	10:17	7
Borovo	11	2	1	8	15:30	5

Ljubljana: Istenič, Kožuh, Zorko, Nikič, Djukič, Bogataj, Stojanović, Brezgar, Prelovič, Jelič, Heneman.

Sodnik: ing. Skalar; strelec: v 9. in 75. minuti Prelovič za Ljubljano.

Ljubljanskim nogometašem se pozna, da so žele na začetku sezone, saj smo videli celo vrsto zares začetniških napak, ki so bile posebej očitne pri Krimu. Nogometaši z Rakovnika sploh niso resno ogrozili Isteničeva vrata, medtem ko so igralci Ljubljane mnogo bolj prisebno streljali in ustvarjali nevarne položaje pred vrati Krima. Obe ekipi sta nastopili v dokaj pomlajenih postavah. Zmaga Ljubljane je popolnoma zaslužena, saj so bili njeni igralci bolj poiztivovali, prisebnejši in tudi tehnično boljši.

Sobota : Kladivar 5:3 (3:0)

Murska Sobota, 15. marca. Za prvo spomladansko nogometno tekmo je vladalo v Murski Soboti izredno zanimanje in se je zbralo na igrišču čez 100 gledalcev. Le-ta so bili s tekmo med Soboto in Kladivarjem zelo zadovoljni. Sodniku Pliberšku iz Maribora sta se moštvi predstavili v naslednjih postavah:

Sobota: Djurinek, Rantoša, Babič, Dozet, Skalar, Goršič, Sečko, Zeljko, Milenković (Erjavec), Mavčev, Matjašec.

Kladivar: Cafuta (Bencik), Vodeb, Soklič, Radič, Marinšek, Pavlič (Mursič), Hočevar, Hribnik, Šega, Kokotec, Lipovšek.

Tekma je bila zelo lepa in bitra ter je imela dva različna dela. Vse do 70. minute so bili domačini odločno boljše moštvo, saj so dosegli celo vrsto golov — v 7., 14., 36., 47. in 60. minuti. Najboljši strelec je bil Mavčev, ki je dosegel tri gole. Ko je vse že kazalo, da bodo Celjani katastrofalno poraženi, so domačini nenadoma popustili in dopustili gostom, da so pričeli z nevarnimi napadi. V dobrih 10 minutah so Celjani dosegli kar tri gole, vendar se je tekma je končala z zmago Soboti, ki je popolnoma zaslužena. V 16. minuti je vratar Kladivarja Cafuta samovoljno zapustil vrata in ga je zamenjal Bencik.

V Zakopanih Zupančičeva odlična

Smučarske vesti

Na mednarodnem smučarskem tekmovanju v Vermontu (ZDA) je v slalomu zmagal Bud Werner s časom 1:05,3.

V Zermattu so bile velike smučarske tekme, kjer je v slalomu zmagal švicarski tekmovalac Schneider.

Rezultati vzhodne II. zvezne lige:

Sutjeska : Radnički (K) 2:3
Novi Sad : Radnički (N) 2:1
Beograd : Srem 1:1
Lovčen : Proleter 0:6
Radnički (S) : Napredak 4:0
Spartak : Rabotnički 3:0

Vardar : Crvena zvezda 1:0 (1:0)

Strelec Dončevski v 18. minuti, gledalcev 25.000. Sodnik Kranjc iz Zagreba. Vreme oblačno.

Škopje, 15. marca. Pred rekordnim številom gledalcev je Vardar dočela zaslužen premagal Crveno zvezdo. Domači so v vsem prevladovali nad gosti, ki so razočarali gledalce. V prvem polčasu Beogradjani niso niti enkrat resno streljali. Če ne bi bila obramba Beogradjanov zelo nezanesljiva, bi Vardar zmagal še z višjim rezultatom.

Množičnost in kvaliteta - to je eno

Po uvodnem referatu tov. Kreseta in po razrešitvi, ki jo je v imenu nadzornega odbora podal tov. Vinko Knol, smo takoj ugotovili, da se bo razpletla živahna razprava, predvsem o nalogah za bodoče delo. Dosedajni uspehi so namreč tako jasni, da ni bilo treba o njih še posebej razpravljati, zanimiveje pa je pogledati, kaj so povedali posamezni delegati. Omejili se bomo samo na najosnovnejše misli.

V imenu Partizana Slovenije je skupščino SZS pozdravil predsednik tovariš Mitja Ribličič, ki je dejal takole:

»Pozdravljam vašo skupščino in se povsem strinjam s poročili in referatom SZS. Ta skupščina bo ponovni doprinos k nadaljnjemu razvoju telesne kulture v naši republiki. Tudi vnaprej bo med našima dvema zvezama tesno sodelovanje, ki bo rešilo marsikateri problem in nekatera vprašanja, s katerimi bomo poživili vsesplošno aktivnost. Pobuda za skupne sestanke izvršnih odborov obeh zvez je zelo dobra. To bo povečalo našo povezanost.

Ce pa že govorimo o vprašanju dela obeh organizacij in ima Partizana predvsem nalogo množične telesne vzgoje, medtem ko se ne ukvarja s tekmovanjem in atraktivnimi športi, naj mogoče omenim še vprašanje kvalitete. Množične telesne vzgoje si pač ne moremo predstavljati brez kvalitativnih dosežkov. Drugo je drugemu dopolnilo in zato moramo reševati obe nalogi istočasno in ju ne smemo zanemariti. Kvaliteta mora biti namreč vzpodbuda naši mladini in ena od rednih skrbi obeh organizacij. Obdržati jo moramo na dostojni višini. Ne gre pa seveda samo za materialna vprašanja, saj lahko dosežemo zadovoljivo kvaliteto tudi z dobrimi organizacijskimi prijemli. Kako naj bi to delali? S kolektivnim reševanjem, s povezanim delom, z upoštevanjem nasvetov strokovnjakov in zdravnikov. Individualni način dela danes ni več koristen in sodoben.

Omenim naj še nove oblike dela, ob čemer kažejo nekateri funkcionarji nezaupanje. Zaradi tega ne smemo postati pasivni in malodušni, saj pomeni skupno delo Sportne zveze in Partizana nov delovni polet, kar se precej občuti tudi na terenu. Prav v Sloveniji se kažejo ko-

'Po vaših sledeh...'

Zelo zanimiva je bila izjava predsednika Sportne zveze Hrvatske tov. Vlada Ranogajca, ki je naprej izrazil zahvalo zaradi povabila na skupščino, nato pa omenil, da so na Hrvatskem zelo dobro seznanjeni z uspehi in delom našega republiškega foruma. Dejal je, da je treba slovenskim funkcionarjem zaradi tega čestitati, saj ne delajo deklarativno, temveč praktično, zaradi česar se kažejo

RAVNE ZA TELESNO KULTURO

Veliko navdušenje med delegati je izkvala brzojanka, v kateri so železari iz Raven sporočili skupščini Sportne zveze Slovenije, da bodo danes delali v svojih obratih in namenili ves dohodek tega dela v korist nabitralne akcije za razvoj telesne kulture. Skupščina SZS je prizadevnim Ravenčanom izrekla javno priznanje in zahvalo, saj velja zgled tega kolektiva zares posnemati.

Omenimo naj še, da je tudi športni odbor AP Vojvodine poslal skupščini SZS svoje pozdrave z željami za uspešno delo v prihodnosti.

vsepopovsod zelo pozitivne posledice. Svoja izvajanja je zaključil takole: »Kot vaši sosede smo se oprijeli vaših zgledov in prav tako organizirali koordinacijska telesa. Vi ste zavrli ledino in vaše izkušnje nam bodo koristile, čeprav imamo za zdaj precej trše delo kot pri vas.«

Omembe vredna je tudi razprava tov. Oblaka, predsednika Okrajne športne zveze iz Nove Gorice. Le-ta je poudaril, da pri njih nabitralna akcije zelo dobro poteka in da se zlasti ob tem vidi prav solidno sodelovanje med športnimi orga-

I. zvezna nogometna liga

Zadnji premagal prvega

Državni prvak izgubil v Sarajevu

Ljubitelji nogometa so težko pričakovali pričetek tekmovanja v I. zvezni ligi. Vsi so namreč z veliko pozornostjo spremljali priprave ligaskih enajstoric, vendar najbrž nihče ni pričakoval, da bo že v prvem spomladanskem kolu dosežen nekaj tako presenetljivih rezultatov. Največje presenečenje je prav gotovo zmaga Vardarja, ki se z vsemi silami bori za obstanek nad Crveno zvezdo, ki je imela pred začetkom spomladanskega tekmovanja štiri točke naskoka in so jo mnogi že sedaj proglasili za novega državnega prvaka. Nič dosti manj ni presenetljiv poraz Dinama v Sarajevu. Vse kaže, da so se moštva na repu tabele odločila igrati na vse ali nič in moramo jim priznati, da so v tem kolu pobrala vse. Z drugimi besedami — I. kolo je potekalo v znamenju zmag zadnjih nad prvimi.

Velež : Hajduk 0:0

Sodnik Erlih iz Ljubljane.

Mostar, 15. marca. V Mostarju sta se nasprotnika razšla brez golov. Tekma je bila slaba, nezanimiva in skoraj ni bila podobna prvenstveni tekmi. V prvem polčasu je bil Velež slabši, vendar Split-

Partizan : Vojvodina 2:0 (0:0)

Strelec Mihajlovič v 56. in 76. minuti. Gledalcev 30.000. Vreme oblačno in hladno. Sodnik Leo Lemešič iz Splita.

Beograd, 15. marca. Beogradjani so gledali živo in razburljivo tekmo. Partizan je bil poiztivovalnejši in je zaslužen zmagal. Novosadčani so bili nepovezani. Oba gola je dosegel Mihajlovič iz neposredne bližine. Tudi Vojvodina je imela nekaj priložnosti, vendar jih ni znala izkoristiti. Igra je bila v glavnem enakovredna, razen v začetku drugega polčasa, ko je imel Partizan izrazito premoč.

Sarajevo : Dinamo 1:0 (1:0)

Edini gol je dosegel Živkov v 13. minuti. Gledalcev 15.000, sodnik Marković iz Beograda.

Sarajevo, 15. marca. V začetku tekme so bili boljši Zagrebčani, vendar so Sarajevčani kmalu s poiztivovalno igro prevzeli pobudo in tudi dosegli gol. Tekma je bila ves čas razburljiva, tipično prvenstvena, v kateri so Sarajevčani z naporno osvojili obe točki za svoje moštvo.

Budučnost : Željezničar 2:0 (1:0)

Rijeka : Radnički 1:1 (0:1)

Poljet

Stran 2
Stev. 11
LETO XV.

NOGOMET, bikoborbe ali cirkus?

Težak je nogometni „kruh“ - Kadar gledalci ponorijo
Judo triki in bombe na stadionu

Kar je res je res, nogomet je še vedno igra, ki privlači največ gledalcev in neredko jih spravlja celo v delirij. Kadar je na sporedu kaka važnejša tekma, smo vedno priče, kako drve na stadion prave množice ljudi, vedno znova in znova beležimo rekorde prodanih vstopnic in pobranega denarja.

Ponekod postaja nogomet že prava cirkuska predstava. Mnogi so izenačili nogometne stadione z arenami, kjer so na sporedu bikoborbe. In konec koncev — saj menda res ni dosti razlike, če morajo intervenirati policaji, če najdemo na stadionih prave bombe, če nogometaši stopajo drug drugemu na obraz...

Danes smo zbrali nekaj dogodkov, ki jih hočemo predstaviti našim bralcem s posebnim namenom. Tako, kot se je dogajalo na teh prireditvah, namreč NE SME BITI! To ni več šport, to ni nogomet! To ni niti cirkuska predstava, to je prava revija grobosti, lova za denarjem — šport pa je menda igralcem in gledalcem deveta briga.

PEKEL V PRATRU

Škandal, ki ga ne pomnijo — Puskas na glavi svojega nasprotnika — Rekord prodanih vstopnic

AKCIJA IN REAKCIJA

Kot vidimo, so se neprijetnosti vrstile kar druga za drugo. Vrhunec sam pa pomeni prav gotovo sama tekma, ki je bila polna grobosti. Z grobo igro so pričeli Avstrijci, ki so že v začetku hoteli na vsak način doseči zmago in so kar kosili španske nogometaše. Zrevoltirani Španci so jim vračali milo za drago, najbolj pa se je spozabil Puskas, ki je v 35. minuti prevrnil Barschanda in mu za tem še s kopačko stopil na obraz. Sodnik ga je seveda postavil na hladno in Španci so morali z igralcem manj reševati neugodne položaje pred svojimi vrati. Njihova taktika je bila kronana z uspehom, kajti z Dunaja so odšli z nedoločenim rezultatom 1:1. Dunajčani so bili s tem rezultatom seveda

nezadovoljni in so na razne načine poizkušali dati duška svojemu ogorčenju. Spet je morala posredovati policija, ki je dodobra pokazala svoje znanje trikov juda. Da bi zaščitili sodnika, so morali uporabiti tudi gumijevke...

KAJ BO V MADRIDU

Španci so po odhodu izjavili: »Dunaj, to je pravi pekel!«

Dunajčani se že danes sprašujejo, kako bo 18. aprila v Madridu. Kdor bo preživel 18. april, ta bo živel še najmanj sto let! Take in podobne lahko zasledimo vsak dan v avstrijskem športnem časopisju in v pogovorih dunajskih prijateljev nogometa.

Borba za marke med nemškimi nogometaši

■ — Pri nemškem nogometu nekaj ni v redu! Niti na igrišču, še manj pa za kulisami, kjer je kar precej napeto. Že pred dvema leti je nemško časopisje zahtevalo od nogometne zveze: »Prenehajte s številnimi ligami v nemškem nogometu...!« Od tedaj je preteklo že precej mesecev, odigranih je bilo že na stotine ligaških tekem, toda nemška nogometna zveza ne čuje prenehati z nekoristnim sistemom, temveč se krčevito drži svojih pravil, seveda bolj v svojo korist, kot pa v korist igralcev. Zaradi tega so poznavalci nemškega nogometa, še bolj pa nogometaši, ogorčeni. Med njimi vlada malodušje in popuščanje.

Vprašali boste, zakaj?

Odgovor je preprost. Oglejmo si torej podrobneje to krizo.

Kot povsod v svetu, je tudi v Nemčiji najbolj priljubljen nogomet. Od nedelje do nedelje se zbirajo na igriščih številni gledalci, željni lepe in koristne igre, željni kvalitete in vrhunskih zmogljivosti pri nogometaših. Celo več! To učinkovitost in vrhunsko zmogljivost od njih celo zahtevajo! Če tega ni, igralce izžvižgajo in jih poskušajo onemogočiti. Pač zato, ker vidijo v vsakem nogometašu moderen »aparato«, ki naj jih zabava, obenem pa ne morejo pozabiti, da so bili leta 1954 svetovni prvaki...

Vrhunski šport pa terja od športnikov reden trening, pri nogometaših skoraj vsakdanji trening in veliko požrtvovalnost! Ob tem pa temna senca mrači čela nemškim nogometašem, ki morajo nedeljo za nedeljo igrati, vmes pa še krepko trenirati. Primanjkuje jim namreč časa!

To je bil za Bearo in njegova vrata nevaren padec. K sreči se je žoga skotalila v out. Pa vendar — lahko bi prišlo vrh tega še do nevarne poškodbe, kajti italijanski napadalec je skočil proti Beari zelo nerodno.. Trenutno je naš reprezentančni vratar izven nevarnosti — ker je suspendiran

Nemška nogometna zveza namreč zahteva od nogometašev, da so poleg igranja tudi redno zaposleni, vsi najmanj po osem ur na dan. In potem? Razumljivo, popoldne na trening in prostega časa ostane prav malo.

Statut glede nagrajevanja igralcev pa je neizprosno... Seveda je prav zaradi tega že večkrat pripeljal tudi do goljufij. In tedaj ni bi-

Ime Charles je v nogometni zgodovini zelo znano. John Charles igra pomembno vlogo v italijanskem nogometu, pa tudi njegov brat se pridno udeležuje v tej panogi. Danes vam pa predstavljamo še Johnovega sina. Obleden je v »uniformo« svojega očka in že kaže precejšnje zanimanje za okroglo usnje. Toda očkovi čevlji so mu kot čolni, dres pa tolikšen, da bi lahko vanj zavili še najmanj dva mala Charlesa.

Že sedaj je jasno, da se bodo morali Avstrijci posloviti od tekmovalnega evropskih prvakov, kajti nedvomno je res, da so Španci boljši nogometaši. Avstrijci se boje potovanja v Madrid, kajti če jim bodo Španci vrnilo milo za drago, najbrž res ne bo prijetno.

● Moji klubski tovariši so po večini dnevno 7 ali 8 ur zaposleni v podjetjih ali pisarnah, nato pa prebijejo več ur na treningu.

● Zatorej uredba o pogodbah za igranje presega vse meje! Že od leta 1950 sem pogodbeni igralec. Dovolj časa torej, da sem lahko statut doobra proučil. Vidim pa, da statut zagotavlja samo pravico funkcionarjem in društvom. In igralci? Ti imajo samo dolžnosti! Nepravilno je, da nogometašu, ki je odigral svojo vlogo, lahko razveljavijo pogodbo in — ga pošljejo v pokoj. On sam pa nima možnosti, da bi si finančno opomogel, četudi je v vrhunski formi. To pa je samo ena od številnih vrzeli v statutu za igralce.

In kakšni so njegovi predlogi ter mnenje njegovih nogometnih tovarišev? Takole trdijo:

- Ukinite pokrajinski nogomet in organizirajte že vendar zvezno ligo, v kateri naj bi bili zastopani ni najboljši nemški nogometni klubi. Prvi v tej ligi naj prejme ob koncu sezone naslov nemški prvak. To bi bila pač najboljša rešitev!
- Plačujte igralce tako dobro, da bodo le-ti na vrhuncu svoje nogometne kariere lahko prihranili dovolj denarja, da bi si v starosti uredili solidno in udobno življenje.
- To pa vse zaradi tega, ker gledalci od nas zahtevajo kar največjo prizadevnost, mi in oni pa pričakujemo red in čiste račune.
- Igralci imajo popolno pravico to zahtevati. In končno, milijonom ljubiteljev nogometa je ljubeča, da dobijo nogometaši pošteno plačilo, kot pa da prejemajo za svoje storitve denar na skrivaj.

Ali ni izpoved tega nemškega nogometnega reprezentanta žalostna? V njej je velik del resnice. Če si polprofesionalni igralec in moraš zaradi tega služiti dvema gospodarjema, ti življenjske sile kaj kmalu usahnejo. In če si profesionalce, je tvoja usoda odvisna od gospodarjev. Pa vendar — moderen nogomet je danes atrakcija, cirkus, gledalci zahtevajo od igralcev včasih več, kot oni zmorejo in v tem se križajo interesi. Toda vprašamo se, ali pomeni profesionalizem za nemški nogomet resnično rešitev?

Na nogometni tekmi: »Zdaj šele razumem, zakaj so bile cene vstopnicam tako nizke in zakaj je ob barieri vse prazno!«

Je to akrobat?
Morda pa kaže navdušenje? Ne, nasprotno — vratar se je zaman z odličnim skokom pognal za žogo, ta pa mu je ušla v mrežo

la kriva nogometna zveza s svojim statutom — kaznovani so bili igralci in klubi, če je kdo od nogometašev spravil v svoj žep kaj več, kot je to določeno po statutu.

Zaradi tega je prišlo med nemškimi nogometaši in klubi že nekajkrat do velikega odpora.

Takole pravijo: »Moderen nogomet ni več amaterstvo, temveč trgovina. In če že trgujejo na naš račun, imejmo še mi svoj delež. Postavimo torej delničarji nogometne zveze. Naredite že končno red v nemškem nogometu in zagotovite nam pravice...«

Zanimivo je, kaj pravi o tem Berni Klodt, 15-kratni nemški državni reprezentant, ki je nastopil na svetovnem prvenstvu leta 1954 in 1958, sedaj pa je kapetan državnega prvaka FC Schalke 04. Takole pravi:

● Nemogoče mi je leto in dan kot vrhunskemu športniku služiti dvema gospodarjema. Treba je biti popoln mož v poklicnem delu, polnovreden na delovnem mestu — hkrati pa ob določenem času izpolnjevati obveznosti do svojega športnega kluba!

● Če pridemo na trening prepozno — moramo plačati denarno kazen...

● Če je igralec zaradi poklicnega dela utrujen, ne more biti pri treningu bister in zato ga prej ali slej izločijo iz moštva...

LETO XV.

Stev. 11

Stran 3

POLET

Skoraj vsak gol, ki ga doseže Berni Klodt, pomeni zmago za njegovo moštvo. Zato ni nič čudno, če si privoščijo tudi tako »navdušene« skoke

Minuli teden je bila na Dunaju tekma med avstrijskim prvakom Wiener Sportklubom in Realom iz Madrida. Že pred tekmo so dajali Avstrijci precej »borbene« izjave, češ, da bo konec Realove nepremagljivosti. Tekma sama je pokazala, da so imeli Dunajčani resen namen premagati famozno nogometno ekipo iz Madrida, vendar je ta njihova volja rodila velik škandal...

Nogometno občinstvo, ki je nakupilo vstopnic kar za 26 milijonov dinarjev, je bilo prepričano, da se bodo izjave igralcev in funkcionarjev Wiener Sportkluba uresničile. V areni se je zbralo točno 78.652 gledalcev, na parkirnem prostoru pa so našli 14.000 avtomobilov in okoli 35.000 motornih koles.

DI STEFANI IN AVTOGRAMI

Atmosfera je bila do skrajnosti napeta. Avstrijski novinarji so iskali senzacij in dunajski »Ekspresso« je objavil na prvi strani članek z ogromnim naslovom o grobosti španskih igralcev. Za primer je člankar navedel gesto najboljšega igralca španskega moštva Di Stefana. Le-ta je namreč na koščke strgal beležnico nekega avstrijskega dečka, ki je zbiral avtograme španskih nogometašev. Deček se je seveda razjokal in vzbudil usmiljenje v tisočih ljubiteljev avstrijskega nogometa.

Precej dela je imela tudi dunajska policija. Dan po tekmi so objavili, da so odkrili »veliko afero«, ko so pod tribunami stadiona v Pratru našli pravo pravečo bombo. Tja jo je menda prinesel neki deček, ki je dobil za to približno 600 dinarjev. Komu je bila ta bomba namenjena, za zdaj še niso ugotovili.

RAZGIBANOST mladine v Piranu

Obiskali smo partizansko društvo v Piranu • Lepi spomini in vzpodbudni načrti

Društvo kot je »Partizan« v Piranu, je malo. To je znano marsikom, saj je pokal »Ljudske pravice« za najboljšo partizansko društvo ostalo leto v vitrini tega društva.

Razgovor s funkcionarji tega društva je zelo prijeten. Sami mladi in nasmejani telesnovzgojni delavci, ki jim nobena naloga ni nedosegljiva! V svojih albumih imajo mnogo spominov na dogodke, ki jim bodo vedno ostali nepozabni. Pokažejo pa jih radi tudi tistim, ki niso bili na njihovih nastopih. Album, v katerem je z besedami in slikami opisana pot na Sutjeski, je posebno skrbno urejen. Marsikateremu pripadniku se takratni dogodki ne bodo izbrisali iz spomina, saj kot pravijo, je bilo precej napora, še več pa seveda prijetnih uric.

Načelnik društva Djurdjevič Marcel je mlad, kot so mladi vsi, ki skrbijo, da se piranska mladina v telovadnici in na soncu prijetno razvedri.

»Kateri so uspehi, ki se z njimi najbolj ponašate?«, smo začeli.

»Na skupščini smo sprejeli načrt, da bomo vzgojili nove mlade vaditelje. To nam je, mislim, uspelo in smo na to res ponosni. Porenta Mija, na primer, je 20-letna namestnica in je predstavnica ženske telovadbe. Sicer pa je še zgovornejši primer kar pred nami.«

Pokazal je na fanta — ki je tudi sedel za mizo — in nam ga predstavil.

Mizarski vajenec — vaditelj!

»Ovnik Ivan, podnačelnik društva, sam še mladinec, pa je že vaditelj.« Za trenutek smo prekinili naš prejšnji razgovor in izmenjali nekaj besed z 18-letnim vaditeljem.

»Od kdaj telovadiš?«

»Kar dolgo je že tega. V prvem razredu sem začel in sicer v Mežici, kjer sem tudi rojen. Sedaj že tri leta živimo v Piranu in sem seveda še vedno zvest telovadbi. Lani sem opravil izpit za vodnika in sedaj najdem mnogo zabave v delu s tovariši.«

»Kaj najraje delaš z mladinci?«

»Na to pa je težko odgovoriti, saj ne delam po svoji volji, ampak tisto, kar si oni najbolj žele. Sicer pa imam rad orodno telovadbo; to je moj konjiček. Kadar pa smo na prostem, se tudi nogometu in košarki ne branim.«

»In drugo razvedrilo?«

»Včasih še kino, sicer pa je bolj malo časa, ker se je treba še učiti. Sem namreč mizarski vajenec in hodim v Vajeniško šolo...«

»Kjer je seveda odličnjak,« je dodal načelnik, »sam je preskrben, da bi se s to dobro lastnostjo pohvalil.«

»Koliko mladincev pa je pod tvojim nadzorstvom?«

»Dvajset do trideset. Snidemo se dvakrat na teden.«

»Kakšne pa so tvoje želje?«

»Treba bo k vojakom, zato je želja bolj malo. Vendar pa bi rad telovadil in se izpopolnil na orodju.«

Vadba — po želji

Nadaljevali smo pogovor z načelnikom.

»Kako teče delo v vašem društvu?«

»Zdi se mi, da moram predvsem poudariti, da delamo z mladino ti-

Mladinec in vodnik — vse v eni osebi — je 18-letni mizarski vajenec Ovnik Ivan iz Pirana

sto, kar si najbolj želi. Poleg vadbe se pri nas lahko vsak odloči za panko, ki ga najbolj veseli. Izbirajo lahko med košarko, rokometom, odbojko, dviganjem uteži, sabljanjem, rokoborbo, namiznim tenisom in waterpolom.«

»Brez težav menda niste?«

»Tudi teh je nekaj, predvsem stiska s prostori. Vse šole in še društvo komaj najdejo dovolj prostora v telovadnici. Laže pa je poleti, ko prirjamo akademije kar na trgu, ker pač nimamo telovadišča.«

S posebnim ponosom pa je načelnik še dodal: »Sicer smo tudi glede tega precej napravili. Če žrtvujete 10 minut hoje v hrib, boste videli, da znamo prijeti tudi za lopate.«

Dedek Mraz in buldožer

Na hribu, na katerem je s Pirana videti obzidje starega Tabora, je v zadnjih mesecih vse spremenjeno.

»Prav za Dedka Mraza smo dobili na razpolago buldožer,« je pripovedoval tov. načelnik, ko smo prispeli na vrh. »Te dni je radno končal z delom. Prispevali pa smo tudi z delom naših rok in od zadnjega decembra smo opravili 2500 udarniških ur. Zgradili bomo športni park za nogomet, atletiko, košarko, roket, odbojko, otroško igrišče in še pionirsko zavetišče. Upamo, da bo nogometno igrišče končano že letos. Vse drugo pa bo prišlo na vrsto kasneje. Z vztrajnostjo bomo vse dosegli.«

Da, res je, kot pravijo sami: največji uspeh piranskega Partizana je vzgoja mladih vaditeljev. Toda, kdor se le kratak čas pomudi v njihovi sredini, spozna še mnogo takega, kar ga navduši in kar zasluženost uvršča to društvo med najboljše v Sloveniji. M. G.

Novice iz Kopra

Košarkarji postojanskega »Partizana« so si nad domačo ekipo »Partizana« priborili tesno zmago s 52:50 (25:18). Najboljša igralca sta bila Tavčar (Post.) s 25 in Jakomin (Kop) s 15 koši.

V Izoli je drugo moštvo Postojne premagalo ekipo »Partizana« Izola s 77:45.

Jadralna zveza Jugoslavije je uvrstila enajstkratnega državnega reprezentanta Maria Fafangla med olimpijske kandidate.

V Izoli je bil občni zbor jadranskega kluba »Burja«, ki je bil zelo dobro obiskan. Letos bo ta klub organiziral prvenstvo Slovenije v jadrnanju, ki bo 6. in 7. junija v Izoli. Klub bo zgradil čim več šolskih jadrnic tipa »Kadet«. Ob zaključku je bil izvoljen isti odbor kot lani.

PLAVANJE Kako bomo letos tekmovali?

Novo točkovanje vzpodbuda klubom — Tudi »maliki« bodo imeli besedo

■ Novi točkovni sistem na moštvenem prvenstvu Slovenije v plavanju bo letos pravi gotov prišel pomemben korak naprej v razvoju plavanja pri nas. Vsa dosedanja slovenska prvenstva so se doslej odvijala v znamenju boja med »vrhovi«, kar je povzročilo razmeroma majhno udeležbo klubov na teh tekmovanjih.

Temu je bil vzrok dosedanja točkovni sistem, po katerem so dobivali točke le najboljši plavalci (prva šestorica v finalu), vsi ostali tekmovalci pa so bili le za »okras« prvenstva. Razumljivo, da na takih prvenstvih niso imeli kaj početi oni klubi, ki niso imeli tekmovalcev take kvalitete, da bi se lahko uvrstili v finale.

Letošnja sprememba o točkovanju bo dala mesta na tem prvenstvu prav vsem plavalcem in vsem klubom. Po štirje najboljši plavalci iz vsakega kluba na vsaki progi bodo točkovanji po posebnih tabelah za ocenjevanje plavalnih rezultatov (slično kot finske tabele v atletiki). Po takem sistemu bo vsak tekmovalec dobil svoje mesto in oceno, prav tako pa bo tudi vsak klub-

udeleženec dobil svoji kvaliteti primerno mesto. Tak sistem bo poleg tega prisilil klube, da bodo posvetili še večjo pozornost množičnosti, saj njihov plasma ne bo več odvisen le od dveh, treh zelo dobrih tekmovalcev, temveč od povprečja velikega števila vseh nastopajočih tekmovalcev.

Ce želimo vsaj nekoliko prikazati razliko med dosedanjim in letošnjim sistemom točkovanja, pogledimo rezultate lanskega prvenstva. Če bi že lani ocenjevali po sedanjem načinu, bi prišli do marsikaterih sprememb. Lani so se klubi razvrstili po naslednjem vrstnem redu (v oklepaju pa navajamo število točk po novem sistemu točkovanja): Triglav 301 (26.650), Ljubljana 152 (18.456), Rudar 72 (17.371), Celuloza 47 (15.300), Prešeren 23 (7.285), Branik 11 (2.388), Ilirija 2 (519), Neptun 0 (3.025), Fužinar 0 (1.399).

Najobčutnejše so razlike med zadnjeplasiranimi klubi, kjer lahko tudi sedaj pričakujemo največ sprememb. Neptun in Fužinar, ki sta lani ostala brez točk, ker pač nista imela tekmovalcev v finalu, bi se po novem načinu uvrstila pred Branik in Ilirijo, ki sta lani nastopala

le z enim tekmovalcem. To je tudi povsem razumljivo, saj en tekmovalec ne more prinesiti boljšega plasmaja v moštvenem prvenstvu. Tudi med najboljšimi klubi ni več toliko razlik. Triglav je imel lani dvakrat več točk kot drugoplasirana Ljubljana, po novem načinu pa je ta razlika občutno manjša. Še manjša je razlika med Ljubljano in Rudarjem, ki je bila lani tudi dvojna,

Plavalci Ljubljane

Pretekli teden se je v prostorih železniške direkcije zbralo preko 120 plavalcev, skakalcev in waterpolistov ZPK Ljubljana na svojem rednem letnem občnem zboru. Iz poročil, ki so jih podali sekretar in referenti za posamezne panoge, je bilo videti, da je klub v svojem jubilejnem 10. letu dosegel vidne uspehe. Pri plavalcih so se najbolj odlikovali mladinci, ki so letos po štirih letih ponovno osvojili republiško prvenstvo. Waterpolisti so z lepo igro na kvalifikacijah dobili priznanje vseh navzočih strokov-

po novem pa bi znašala komaj nekaj več kot 1000 točk.

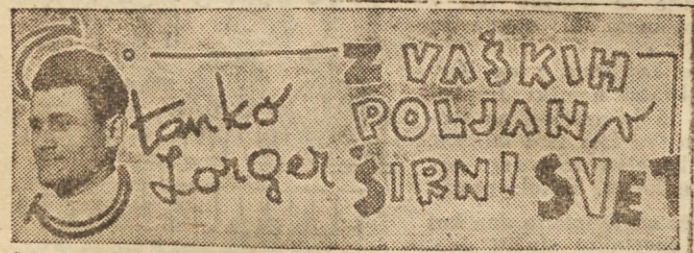
Seveda nam ta primerjava z lanskimi rezultati ne more dati popolnoma enakovredne slike, kakršno bo dalo letošnje prvenstvo. Lani se namreč niso vsi klubi trudili, da bi zasedli vse proge s štirimi tekmovalci, ker je glavna borba veljala le vstopu v finale.

Ze danes lahko predvidevamo, da bo letošnje republiško prvenstvo v množičnosti, tako glede udeležbe klubov, kakor tudi samih tekmovalcev, prav gotovo preseglo vsa dosedanja. Če bo ta naš prvi poskus uspel — v kar ne dvomimo — bi bilo prav, da se borimo, da bi tudi v zveznem merilu prodrlo to načelo, ki je v ocenjevanju ekipnega prvenstva edino pravilno. M. P.

PRED NOVO SEZONO

njakov. Najuspešnejši pa so bili skakalci, ki so osvojili vsa državna in republiška prvenstva.

V razpravi sta dala klubu ob njegovem jubileju priznanje delegata matičnega društva in Plavalne zveze Slovenije. Klub se je boril vso sezono s finančnimi težavami in je bil večji del sredstev porabljen za številna tekmovalca. Pokazalo se je tudi da Ljubljana nima primerne prostora za večje plavalne prireditve. Ureditev tribun na Kolesiji bi bila nujno potrebna.

S tem sem hotel povedati predvsem to, da sem bil očitno v svoji življenjski formi in sposoben vsekakor za rezultate, boljše od državne rekorda, ki je takrat znašal 14,3. Kako me je bolezen z vsemi injekcijami in aspirinom zdelala, priča dejstvo, da so bili moji časi na treningu po boleznih na kratkih progah okoli pol sekunde slabši, kot pred boleznijo. Telesno sem močno oslabil in tako je bilo seveda toliko težje na tekmovanju. Moreče je na meni ležalo tudi to, ker nisem vedel, če bom lahko opravičil svoj odhod na olimpijske igre in lahko mi verjamete, da — če ga ne bi kljub boleznim — bi mnogi atletski strokovnjaki in »strokovnjaki« z novinarji pred triumfirali.

Z uvrstitvijo v polfinale je tista težka odgovornost odpadla, kajti s tem sem že opravičil svoje potovanje v Avstra-

lijo. Izpolnil sem tisto, kar so od mene pričakovali. Le malo je bilo takšnih optimistov, ki so računali na mojo uvrstitev v finale. Med njimi je bil tudi Fedor Gradišnik, ki je popolnoma pravilno ocenil, da bom osvojil peto mesto. No, s tem sem pa že posegel med dogodke. S svojo zgodbo še nisem v finalu.

V FINALU

Glede na rezultate, ki so jih dosegli na predtekmovanju moji nasprotniki v polfinalu, nisem imel kaj iskati in sem se lahko kar pripravil na zadnje mesto... Na drugi tek sem šel torej »sine spe victoriae«, pri čemer bi bila »victoria« tudi že tretje mesto, ki bi me še pripeljalo v finalni tek. Telesno šibak, zato pa popolnoma miren, sem stal na startu polfinalnega teka. Napravil sem majhno presenečenje: uvrstil sem se v finale! Davis s 14,0 in Lauer s 14,4 sta bila brez dvoma prvi in drugi, s Kubancem Iglesiasom pa sva vodila ogorčeno borbo za tretje finalno mesto. Sele posnetki fotofiniša so prisodili tako pomembno tretje mesto meni. To so bili moji največji športni trenutki. Ne kasneje, peto mesto v finalu, ne položaj favorita v Bernu, ne medalja iz Stockholma, ampak to tretje mesto v Melbournu je bilo zame nekaj, kar sem komaj dojel. Dosegel sem več od vseh pričakovanih, lastnih in tujih!

Na licu mesta je bil najbolj navdušen zvezni kapetan Stevan Lenert, ki tega kar ni mogel verjeti in me je več

minut objemal. Kakšni pa so bili moji občutki v teh, zame tako velikih trenutkih? Bil sem vesel in srečen, ponosen na to, da sem Jugoslovan in na samega sebe in še ne vem, na kaj vse. Iste občutke sreče in ponosa sem imel tudi v trenutkih pred startom finalnega teka. Bil sem v družbi šestih najboljših na svetu!

Seveda še nikoli nisem bil tolikanj v središču pozornosti fotoreporterjev in filmskih smelcev. Saj si nisem delal utvar, da velja ves cirkus meni, toda sodil sem le zraven. Pripravljal smo startne bloke in sem in tja izmenjali tudi kako besedo. Najbolj miren vtis so delali vsi trije Amerikanci, Lauer in Rus Stoljarov pa sta bila najbolj živočna. Na pozvelje »na mesta« smo poklekili v naslednjem vrstnem redu: Shankle, Calhoun, Lorgier, Stoljarov, Davis, Lauer. Ze prvi poskus starta je uspel in zdlo se mi je, da sem kar dobro začel. Podrobnosti teka se niti ne spominjam, vem le to, da je bil zraven mene črni Calhoun že kmalu precej spredaj, drugega sosedo Stoljarova pa nisem videl, kar pomeni, da je bil malenkost za menoj. Ko smo stekli skozi cilj, sem imel občutek, da nisem zadnji, vedel pa nisem nič točnega.

ČESTITKE ZA ČETRTO MESTO

Precej dolgo smo čakali na rezultate. Dve stvari sta bili sporni. Prvo in četrto mesto. Calhouna so kmalu proglasili za zmagovalca, še vedno pa smo čakali na našo »usodo«. Lauer je bil vedno bolj razburjen in me je vprašal: »Kaj vendar

Spet novinarji in -tarče!

Tekmovali bodo z malokalibrsko, vojaško in zračno puško Zaključek ob „Dnevu republike“

Ob koncu lanskega leta je Strelska zveza Slovenije povabila k aktivnemu sodelovanju novinarje in organizirala v počastitev »Dneva republike« prvi poizkus tekmovanja zanje. Odziv je bil za začetek dokaj zadovoljiv in tedaj se je porodila misel, da bi veljalo strelske tekme novinarjev še razširiti ter stalno obnavljati.

Prav zaradi tega je predsedstvo SZS v sporazumu s tehnično komisijo razpisalo republiško tekmovanje novinarjev iz vse Slovenije. Zamišljam nameravajo uresničiti v okviru proslav in množičnih tekmovalj strelcev v čast 40-letnice ZKJ in SKOJ, s čimer bi bil dan še večji poudarek propagandni dejavnosti v strelski organizaciji.

Tehnična komisija SZS je v zvezi s tem izdelala program tekmovanja, katerega namen med drugim je še ta, da bi se tudi med novinarji in ostalimi sodelavci redakcij čimbolj razvila aktivna dejavnost pri pridobivanju strelskih sposobnosti.

Kakšne bodo discipline, v katerih bodo novinarji nastopali? Tekmovali bodo z malokalibrsko, z vojaško in z zračno puško, z vsakim orožjem pa v ločenih obdobjih.

Z malokalibrsko puško domače izdelave »Crvena zastava« bodo tekmovali v času od 22. do 30. aprila in sicer leže brez naslona, vsak po

sameznik po 10 strelcev za oceno in po 3 strele za preizkus.

Z vojaško puško bo tekmovalje od 17. do 22. julija, prav tako leže po 10 strelcev za oceno in po 3 strele za preizkus.

Z zračno puško pa se bodo novinarji pomerili v času od 24. do 29. novembra vsak z 20 strelci za oceno ter s 5 strelci za preizkus, streljali pa bodo stoji brez naslona.

To so torej tri različna tekmovanja, ki pa tvorijo celoto in bodo za končno oceno veljali rezultati vseh treh strelskih disciplin. Tekmova-

nje pa ne bo organizirano samo za posameznike, temveč tudi za ekipe, pri čemer bo upoštevan za ekipni plasman seštevek rezultatov 3 najboljših strelcev posamezne redakcije.

Povedati moramo še, da bodo tekmovanja z malokalibrsko in z vojaško puško izvedena v krajih, kjer so sedeži posameznih redakcij, medtem ko bo tekmovanje z zračno puško po vsej večjosti v Ljubljani.

Strelski odbori okrajev in občin so dobili podrobna navodila, kako naj organizirajo tekmovanja v svojih okrajih, ker bodo dali tudi na razpolago potrebno količino pušk, medtem ko bo Strelska zveza Slovenije poskrbela za strelivo in tarče.

In nagrade? Zmagovalna ekipa bo prejela spominsko zastavico SZS, med posamezniki pa bodo nagajeni zmagovalci iz vsake discipline ter 5 najboljših tekmovalcev v skupni oceni vseh 3 disciplin. Nastopali bodo lahko vsi sodelavci redakcij, ki se bodo izkazali z novinarskimi legitimacijami, razen onih, ki so si doslej priborili medaljo mojstra strelca ali pa medaljo dobrega strelca.

Morda so se pojavile ob lanskem tekmovanju v čast Dneva republike glede organizacije kakšne pomankljivosti. Letos pa vidimo, da bo to tekmovanje organizirano smotrnejše in izvedeno do vseh podrobnosti, kar bo vsekakor med nastajajočimi vzbudilo še večje zanimanje. Pripomnimo naj še, da je ta poizkus Strelske zveze Slovenije v Jugoslaviji prvi, prepričani pa smo, da bodo temu zgledu sledile tudi ostale republiške zveze. Ni namreč vseeno, če se da takšnim vrstam tekmovanja primeren poudarek, zlasti še, ker gre v tem primeru za ljudi, ki s svojo propagandno dejavnostjo strelski organizaciji pri njenem prizadevanju lahko mnogo pomagajo. Zato velja za vse redakcije in novinarje: Ne zamudite priložnosti, ob kateri boste lahko pokazali ne samo sposobnosti s peresom, temveč tudi ob tarčah!

Je Japonska nepremagljiva?

Pred dnevi je bilo v Dortmundu zbranje nasprotnikov za svetovno prvenstvo v namiznem tenisu. V ekipnem prvenstvu bo Jugoslavija nastopila v skupini »C«, kjer je nosilec svetovni prvak Japonska. Posamezne ekipe so razporejene v štiri skupine. Skupina A: Madžarska, Romunija, ZDA, Poljska, Bolgarija, Švica, Venezuela; skupina B: Kitajska, Švedska, Zahodna Nemčija, Avstralija, Belgija, ZAR, Portugalska, Irska, Jamaika; skupina C: Japonska, Italija, Avstrija, Nizozemska, Vzh. Nemčija, Italija, Danska, Kanada, Jugoslavija; skupina D: CSR, Južni Vietnam, Anglija, Francija, Iran, Španija, Grčija, Malta, Libanon. V polfinalu ekipnega prvenstva se bosta srečala zmagovalca skupine »A« in »B« ter zmagovalca »C« in »D«.

Izžrebani so bili tudi nosilci skupin: Posamezniki — moški: Berezik (Madž), Ogimura (Jap), Narita (Jap), Vang Cuan Jao (Kit), Kuang Kuo Tuan (Kit), Maj Von Hoa (Vietnam), Sido (Madž), Štepek (CSR), ženske: Eguči (Jap), Haydon (VB), Koczian (Madž), Macuzaki (Jap), Čuj Čung Hui (Kit), Namba (Jap), Simon (Niz), Sun Mej Jing (Kit), dvojice — moški: Ogimura—Murakami (Jap), Štepek—Vyhnanovski (CSR), Berezik—Földy (Madž), Vang Cuan Jao—Jang Jui Hua (Kit), ženske: Eguči—Macuzaki (Jap), Haydon—Rowe D. (VB), Koczian—Mosoci (Madž), Čing Čung Hui—Sun Mej Jing (Kit), mešan: Berezik—Lantos (Madž), Ogimura—Eguči (Jap), Murakami—Macuzaki (Jap), Vang Cuan Jao—Sun Mej Jing (Kit).

Kratke z namiznega tenisa

Ljubljanski namiznoteniški odbor je poslal Namiznoteniški zvezi Jugoslavije sporočilo, da je Ljubljana kandidat za mednarodno prvenstvo Jugoslavije v namiznem tenisu. Prvo nedeljo v aprilu bo v Ljubljani prvenstvo ljubljanskih srednjih šol za posameznike in ekipe. 21. in 22. marca bo na Jesenicah finale ekipnega republiškega prvenstva za moške. Prav takrat bo v Kranju podobno prvenstvo za ženske mladinke in plovke. 17. marca bo prvenstvo ljubljanske Univerze za posameznike in ekipe. Sprejet je bil sklep, da bo od 3. do 6. julija v Ljubljani prvenstvo Jugoslavije za mladince. V poletnih mesecih bodo v Sloveniji na sporedu trije mednarodni turnirji, in sicer na Bledu, v Ljubljani in v Kopru. Finale

turnirja v Kopru bo odigrano v Portorožu. Na turnirjih bodo nastopili tudi Nemci, Avstrijci, Nizozemci in Italjani.

Turnir desetorice za Godino

Prejšnjo nedeljo je bil v Ljubljani končan turnir desetorice najboljših slovenskih namizno-teniških igralcev. Veliko presenečenje je napravil Mariborčan Godina, ki je s 7 zmagami osvojil prvo mesto. Med drugimi je premagal tudi Terana s 3:2. Vrstni red: 1. Godina 7 zmag, 2. Teran 6, 3. Sedej 6, 4. Zajc 6, 5. Tomažič 5, 6. Tomc 5, 7. Podobnik 5, 8. Kern 4, 9. Zidar 1, 10. Kostanjšek 0.

Megla

V nekem kanadskem mestu je bila odigrana prvenstvena tekma v rugbyju med dvema kluboma domačega kraja. Med igro se je na igrišče vedno bolj vleгла gosta megla, tako da so morali igralci drug drugega vpraševati, kdo ima pravzaprav žogo. Sredi drugega dela igre, ko je eno od moštev vodilo s 13:3, so ugotovili, da na eni strani ni več gola. Ze v začetku drugega dela igre so ga izpuli iz tal in odnesli. Igra je bila prekinjena in tudi osramočeni sodnik je izginil v megli.

ROKOMET

Rokometaši Svobode na pravi poti

Pred nekaj dnevi je bil v prostorih občinskega komiteja Zveze komunistov Vič občan zbor najstarejše ljubljanske rokometne organizacije. Ta je bil toliko pomembnejši, ker je RK Svoboda stopil letos v deseto leto svojega obstoja. Izbrpna organizacijska in tehnična poročila so podala popolno sliko zelo uspešnega delovanja tega kluba. Za letošnje leto pa so si zadali še veliko večje naloge, da bodo tako dostojno proslavili 40-letnico ZKJ in 10-letnico svojega obstoja. S pomočjo sindikalne organizacije bodo skušali ustanoviti rokometne aktivne v vseh večjih podjetjih v svoji občini.

V svojem delovanju so se rokometarji morali boriti z velikimi težavami zlasti zaradi neurejenih razmer v SD Svoboda. Uprave centralnega društva praktično sploh in in za dve leti ni bilo društvenega obnega zbora.

V imenu RZS je vse prisotne pozdravil predsednik tov. Bajcerj in poudaril veliko vlogo kluba pri razvoju rokometu. Za te zasluge je prejel klub zlato plaketo od Rokometne zveze Jugoslavije, kar pomeni nedvomno veliko priznanje.

Razgovor s predsednikom RZS tov. Bajcerjem

Največji poudarek tekmovanju

V soboto in nedeljo bo v Ljubljani prvič skupščina Rokometne zveze Jugoslavije. To bo gotovo pomemben dogodek za naše mesto in seveda za vsa republiko. V zvezi s tem smo predsedniku Rokometne zveze Slovenije tov. Bajcerju zastavili nekaj vprašanj.

»Zakaj bo letošnja skupščina prav v Ljubljani?«

»Ko smo na zadnjem plenumu januarja v Zagrebu izbirali kraj, kjer

zaključne tekme pokazale najrealnejšo sliko. Tam bo sodelovalo 10 članskih ekip ter vse ženske, mladinske in pionirske ekipe.

Dosedanji vrstni red — člani: »Bine Grajer« 2573, Diopler 2573, Tabor-Ježica 2545; članice: Diopler 356, Olimpija 821, »Branko Ivanuš« 774; mladinci: Olimpija 856, 2.—3. O. Kovčič in Diopler 834; pionirji: Diopler 1241, Meteor 1122, »Krašina Ciril« 1108.

čejšnja skupina naših izseljencev; bilo jih je več sto. V isti sapi, ko so nam predajali cvetje in nas pozdravljali so nas vprašali: »Ali imate morda s seboj kaj slovenske zemlje?« Presenečeni smo morali odgovoriti da ne, in podoben je bil naš odgovor tudi, ko so nas vprašali po gramofonskih ploščah z narodnimi pesnimi, po lesenih krožnikih s podobo ljubljanskega gradu ali kakšne druge slovenske značilnosti. Prav nesrečni so bili, ker jim nismo mogli ustreči s takšnimi spomini na staro domovino. ki je niso in je ne bodo nikoli pozabili.

V naslednjih dneh so se ustavljale pred našimi hišicami v olimpijski vasi kar cele kolone avtomobilov. Vabili so nas na domove, na izlete in, če bi hoteli ustreči vsem vabilom, bi nas še zlepa ne bi bilo nazaj. Čez nekaj dni so pripravili družabni večer za vso jugoslovansko olimpijsko ekipo in po prireditvi so vsakemu članu ekipe podarili po 3 m odličnega angleškega blaga za obleko. Za državni praznik »Dan republike« so nam pripravili lepo proslavo, ki je bila za nas, ko smo gledali te ljudi, še mnogo bolj ganljiva, kot podobne proslave doma.

Se nekaj moram povedati. Med našimi izseljenci sem srečal ljudi, ki so odšli v Avstralijo že mnogo pred drugo svetovno vojno, take, ki so zbežali leta 1945 in tudi še kasneje. Pričakoval bi, da bom našel med njimi tudi hude nasprotnike današnje ureditve pri nas. Toda ne, vsem tem svojim

avstralskem »intermezzu« nisem slišal niti ene žal besede čez današnjo Jugoslavijo! Videti jim je bilo, da govorijo besedo »domovina« ne z usti, ampak s srcem.

Tudi med drugimi Avstralsci skoraj niso našel človeka, ki ne bi pedel za Jugoslavijo in za Tita. In to ljudje, ki prej zanesljivo niso vedeli, da je takšna država sploh na svetu. Često smo lahko slišali: »Tito — good man«.

Zelo mi je ugajalo, da tudi ti Slovenci, ki živijo na petem kontinentu že po trideset ali več let, še vedno znajo slovensko in da tudi vse svoje otroke naučijo matinskega jezika.

500 KM ZA POL URE RAZGOVORA

Dan pred odhodom pa sem dobil pismo, ki mi ga je iz Adelaide pisala o slovensčini, pomešani z angleščino, Slovenka, ki je že 30 let v Avstraliji. Pisala mi je, da ima tovarno obitve v Adelaide — to je okrog 500 km od Melbourne — in bila bi presrečna, če bi lahko žrtvoval pol ure svojega časa, da bi me obiskala. Po tolikih letih bi bil namreč prvi človek iz domovine, ki bi z njim govorila. Vidite torej. Starejša premožna gospa je bila pripravljena prepotovati 500 km samo na kratak razgovor s človekom, ki ga ni nikoli videla in ki ga z njo družijo le eno — skupna domovina! Žal smo bili že neposredno pred odhodom in moral sem jo razočarati.

Tudi ob našem odhodu se je na letališču zbralo mnogo naših izseljencev in preteklo je precej solza.

Pred okrajnim polfinalom za »Zlato puščico«

180 STRELCEV na Gospodarskem razstavišču

Popularno tekmovanje strelcev za »Zlato puščico«, ki med člani strelske organizacije vzbuja vsako leto vedno večje zanimanje, se bliža svoji zaključni fazi. Po predtekmovanjih so se tekmovalci uvrstili v okrajne polfinalne nastope, odtod pa bo šlo 100 najboljših na republiški finale, ki bo letos v Mariboru.

Za zdaj imamo že dokončna poročila o dosedanjih nastopih v okviru ljubljanskega okraja, kjer je bila po dosedanjih rezultatih sodeč kvaliteta najboljša. Precej resni tekmeči ljubljancem bodo seveda tudi strelci iz Celja in okolice, odločala pa bo vsekakor najboljša pripravljenost in ne v mali meri še — živci. Kdor bo vzdržal do konca, bo lahko računal na boljša mesta.

Tekmovanje za »Zlato puščico« se uvršča med množične manifestacije strelske organizacije. Resnici na ljubo moramo reči, da je prišla le-ta ob predtekmovanjih v posameznih okrajih tudi res do izraza. Kljub temu pa je prišlo v Ljubljani nekoliko do oklevanja, kjer so nameravali udeležbo strelcev na okrajnem polfinalu omejiti. To pa seveda iz objektivnih razlogov. Končno pa je prizadevnim organizatorjem uspelo dobiti na razpolago veliko dvorano na Gospodarskem razstavišču in tako bodo ljubljanski strelci tudi pred športno javnostjo pokazali množično udeležbo in se predstavili s kvalitativnimi nastopi. Če pomislimo, da so prav pri vrhu dosedanjega vrstnega reda med strelci prav majhne razlike, potem bo borba zelo zanimiva. V bližino znanih reprezentantov Planinca, Ježa in Mikoliča se je prebil Barle, član SD Tabor-Ježica s 365 krogi, prav dober rezultat pa je dosegel tudi mladinec SD »Vida Pregarc« Srimšek s 362 krogi.

Na okrajnem tekmovanju na GR bo torej prihodnjo nedeljo nastopilo 180 strelcev iz ljubljanskega okraja — vsi tisti, ki so od 400 možnih dosegli najmanj 315 krogov. Najmočnejše zastopstvo bo poslala SD Diopler (17 strelcev), za njo Olimpija 14 in Tabor-Ježica 11. Tekmovanje se bo začelo ob 10. uri, najzanimivejši

Dvakrat Diopler

Vzporedno s tekmovanjem posameznikov za »Zlato puščico« je potekalo tudi redno zimsko prvenstvo ljubljanskega okraja z zračnimi puškami v članski, ženski, mladinski in pionirski ligi. Tudi v tem okviru so bila najprej na sporedu predtekmovanja, iz katerih so se najboljše ekipe uvrstile v zaključne tekme za naslov okrajnega prvaka. Člani in pionirji so nastopali z 10-članskimi, članice in mladinci pa s 5-članskimi. V 16 conah je sodelovalo 52 strelskih družin, medtem ko je treba ponovno gražati Grosuplje, kjer ligaškega prvenstva sploh niso organizirali. Sicer je bila udeležba kar zadovoljiva, saj je streljalo 48 članskih, 10 ženskih, 15 mladinskih in 8 pionirskih ekip. Posebej je treba omeniti SD Diopler, »Branko Ivanuš«, »Krašina Ciril« in »Bine Grajer«, ki so se vključile v prvenstvo z vsemi ekipami, največ družin pa je bilo iz con Ljubljana-Center 9, Kamnik in Trbovlje po 6 ter Ljubljana-Šiška 5.

Zanimivo je, da so veljali za favorite v oseh skupinah predosem strelci iz SD Diopler, pa so članom pripravili presenečenje člani SD »Bine Grajer«, mladincem pa Olimpija, medtem ko so članice in pionirji Dioptra zanesljivo osvojili prvo mesto. Zlasti majhne razlike v krogih so med prvimi tremi ekipami pri članih, večji razpon pa se kaže pri članicah in pionirjih. Seveda bodo

čakajo? Povedal sem mu, da čakajo filmski posnetek cilja, da bi ugotovili, kdo je bil četrti. Nato je pripomnil: »Saj sem bil vendar jaz četrti.« Čeprav mi ta malo predeč samozavestna izjava ni posebno ugajala, sem mu pritrdil. Končno so nas rešili te »natezalnice« in uradni rezultati so bili:

1. Calhoun (ZDA) 13,5, 2. Davis (ZDA) 13,5, 3. Shankle (ZDA) 14,1, 4. Lauer (Nemčija) 14,7, 5. Lorgier (Jugoslavija) 14,2, 6. Stoljarov (SZ) 14,7.

Da so bile razlike na cilju minimalne, sem spoznal naslednji dan, ko so mi mnogi naši izseljenci čestitali k četrtemu mestu. Ko sem jim skušal dopovedati, da sem bil šele peti, so rekli, da sta radio in televizija objavila, da sem četrti. Sodniki se najbrž niso zmotili, fotografski posnetki z desetih ovir so točno kazali, da sem šel četrti: eno mesto sem izgubil torej v zadnjih metrih ali celo v zadnjem metru. Če so bili sodniki pravični pri vrstnem redu, pa vsekakor niso bili pri dosegjenih rezultatih. Vsi skupaj nismo toliko zaostali za Amerikanci, da bi razlika lahko znašala 1,2 sekunde. Meni je Leneri na primer s štoperico izmeril čas 14,2.

PRISRČNA SREČANJA Z IZSELJENCI

Rad bi povedal še nekaj o naših izseljencih v Avstraliji. Takšnega, tako prisrčnega sprejema nisem doživel še nikoli. Ko smo stopili iz letala v Melbourne, nas je že čakala pre-

Mlad je treba začeti. Tako pravijo pri marsikaterem hokejskem klubu v inozemstvu, kjer začno učiti te umetnosti že pionirje. Seveda imajo tudi boljše pogoje, kot pri nas, kjer je zadnja leta zima tako muhasta, umetnih drsaljšč pa je premalo.

Pionirske šole imajo precej razširjene v Švici in Kanadi in — mnogi nekdani pionirji so sedaj na svetovnem prvenstvu...

Ponovno smrt na smučinah

Na tekmovalju za pokal Walberg se je v smuku težko poškodoval znani avstrijski smučar Toti Mark. Komaj 23-letni smučar je bil eden najboljših avstrijskih tekmovalcev, saj je večkrat zmagal na največjih tekmovaljih, letos pa je celo zmagal v alpski kombinaciji na državnem prvenstvu Avstrije. Na tekmi za pokal Walberg ga je na nekem ovinku zaneslo v največji brzini s proge, tako da je zletel v skupino gledalcev. Takoj so ga prepeljali v bolnišnico, vendar se tri dni ni prebudil iz globoke nezvesti in je v torek v kraju Tegernsee na Bavarskem umrl. Verjetno je smrt nastopila zaradi hudega pretresa možganov. Smrt Tonija Marka je letos že druga smrtna nesreča na

smučarskih tekmovaljih, saj se je malo prej smrtno ponesrečil Kanadčan John Semmelink. V znak žalovanja za Tonijem Markom je avstrijska smučarska zveza v tem tednu odpovedala vsa tekmovalja. Smrt znanega smučarja Tonija Marka pa naj bo tudi merodajnim ekspertom za alpsko smučanje pri FIS nov in resen opomin, da alpske tekme ne smejo biti klavnica, kjer bi smučarji postavljali na kocko svoja življenja. Nujno je, da FIS čim prej spremeni pravila in omeji s pravili hitrost na progah, kajti to, kar se dogaja dandanes na največjih mednarodnih alpskih tekmah, ni več šport, marveč blaznost in popoln hazard. Menda je dovolj, če povemo, da so pred raznimi hazard-

nimi tekmami, kjer nihče ne ve, če bo prišel živ in cel na cilj, celo najboljši avstrijski, francoski in švicaški smučarji pred tekmo odkrito izjavljali, da jih je strah in da gre do s čudnimi občutki na progo. Res, k tem stvarim ni treba več dosti komentarja.

V Aspenu je bilo te dni prvenstvo ZDA v alpskih panogah. Med drugimi je startal tudi znani avstrijski smučar Toni Spiss, ki že precej časa trenira ameriške alpske tekmovalce. Spiss je dosegel drugi najboljši čas, vendar so ga zaradi prežgodnjega starta diskvalificirali. V veleslalomu je pri moških zmagal Bud Werner 1:59.5, sledijo Gorsuch 2:04.2, Marolt 2:05.0 itd. Od Evropejcev se je najbolje uvrstil Norvežan Berge na 7. mesto s časom 2:08.0, 9. Tony Marth (Avstr) 2:08.1, 11. Hans Forstner (Avstr) 2:09.2 itd. Pri ženskah se je najbolje uvrstila Anderson s časom 1:40.6, drugo in tretje mesto si delita Meyers in Hannah z 1:43.3, 4. in 5. mesto sta si podelili Renee Cox (ZDA) in Putzi Frandl (Avstr) z 1:44.6.

Letošnje znane smučarske tekme v Holmenkollenu niso bile tako slovesne, kot bi si organizatorji želeli. Predvsem je močno deževalo, tako da je kralj Olav otvoril tradicionalne igre le pred nekaj tisoč gledalci. Prijavljenih je bilo za teke 156 smučarjev, nastopilo pa jih je le (1) 116. V najbolj zanimivi panogi, teku na 50 km, je zmagal Norvežan Sverre Stensheim s časom 3:18:46 pred Fincem Kolehmainenom 3:20:17, Räsänenom (Fin) 3:20:42, Stokkenom (Nor) itd. Zanimivo je, da se je najboljši Rus Jurij Anisimov uvrstil šele na 27. mesto, najboljši Italijan Steiner na 12. mesto, najboljši Vzh. Nemec Haase pa na 11. mesto. Haase je bil tudi najboljši tekmovalac med elito Nordijcev.

V samostojnih smučarskih skokih v Holmenkollenu se je ob skakalnicah zbralo 95.000 gledalcev. Zmagal je Norvežan Hoel z 222.5 (6.5, 69), sledijo Kamenski (SZ), Lindkvist (Sved), Mikaelson (Sved) itd. Vzhodni Nemec Glass je bil šele sedmi, Avstrijec Otto Leodolter pa na 8. mestu.

Pomlajeno moštvo Argentine uspešno

V Buenos Airesu je bila prva tekma za prvenstvo Južne Amerike v nogometu. Znani stadion River Plate ni bil poln niti do polovice, saj je na tekmo med reprezentancama Argentine in Čileja prišlo le 40.000 gledalcev. Argentinci so nastopili s popolnoma novim moštvom; od nekdanjih reprezentantov, ki so se borili v lanskem svetovnem prvenstvu, sta nastopila le Corbatta in Varycka. Čile se sploh ni mogel resno upirati pomlajenemu moštvu Argentine, ki je že v 8. minuti prvega polčasa vodilo z 2:0. Strelca prvih dveh golov sta bila Manfredini in Calla. Srečanje se je končalo s popolnoma zasluženim in prepričljivo visoko zmago Argentine 6:1 (4:1). Častni gol za Čile je v prvem polčasu dosegel Alvarez.

Črnska nogometna reprezentanca republike Gana, ki se je med drugimi prijavila za olimpijski nogometni turnir v Rimu, se bo pripravljala pod vodstvom švedskega trenerja Erika Sjöberga. Črnski nogometaši pa so se obrnili tudi na zvezo nogometnih trenerjev Zap. Nem-

čije, naj bi jim poslala pomožnega trenerja. Vsekakor si reprezentanca Gane dela precejšnje upe za olimpiado v Rimu.

V drugi tekmi za južnoameriško nogometno prvenstvo sta se pomerili državni reprezentanci Urugvaja in Bolivije. Pred 30.000 gledalci so z lahkoto zmagali Urugvajci z visokim rezultatom 7:0.

Na mednarodni nogometni tekmi Mehika : Costarica v mestu San Jose di Costarica je zmagala reprezentanca Mehike z 2:1 (2:1). Tekma pa se je izpremenila zaradi grobe igre Mehikancev v pravcato južnoameriško »cowboyado«. Temperamentni gledalci so vdrli na igrišče in nastal je vsesplošen pretep, ki ga je policija le s težavo zadušila, saj je morala uporabljati celo bombe s solzilnim plinom.

Nogometna vojaška reprezentanca Italije je v tekmi za mednarodno vojaško prvenstvo v Nürnbergu porazila uniformirano enajstorico ZDA prepričljivo z 8:0 (6:0).

Juniorska nogometna reprezentanca Zap. Nemčije je v Koburgu odpravila mladinsko ekipo Avstrije s 3:0 (3:0).

Mladinska reprezentanca Vzh. Nemčije pa je v Berlinu porazila juniorsko reprezentanco Anglije 4:3 (3:3).

NOGOMETNA PRVENSTVA EVROPSKIH DRŽAV

Francija — 28. kolo — Nice : Reims 4:0, Nimes : Strassbourg 1:1, Angers : Marseille 3:2, Lens : Sochaux 3:2, Sedan : Monaco 2:2, Lyon : Rennes 5:2, Nancy : St. Etienne 0:1, Toulouse : Valenciennes 1:2, Limoges : Lille 5:0, Racing-Paris : Ales 5:2, Lestvica: Nice 41, Nimes 40, Racing in Reims 35.

Španija — 24. kolo — Las Palmas : Betis 2:0, Sevilla : Granada 3:0, Celta : Barcelona 0:1, Espanol : Valencia 2:0, Real-Madrid : Oviedo 4:0, Gijon : Atletico-Madrid 3:2, Bilbao : Sociedad 1:0, Osasuna : Saragosa 3:0, Lestvica: Barcelona 40, Real-Madrid 39, Atletico Bilbao 30, Betis 25, Valencia 26, Atletico-Madrid 26 itd.

Avstrija — Wacker : Vienna 1:2, Grazer AK : Olympia 2:0, Kremser SC : Wiener AC 2:2. Preložene so bile tekme Simmering : Donawitz, Wiener SC : Admira, Rapid : Kapfenberg, Linzer ASK : Austria. Lestvica: Rapid 25, Wiener SC 25, Vienna 19 itd.

Švica — 15. kolo — Zürich:Young Boys 5:2, Servette : Chiasso 3:5, Lausanne : Chaux de Fonds 3:3, Young Fellows : Bellinzona 3:2, Luzern : Grasshoppers 1:3, Grenchen : Basel 6:2, Lugano : Urania 1:1. Lestvica: Young Boys 21, Chiasso 19, Lausanne 19, Zürich 17, Grasshoppers 17, Chaux de Fonds 17, Servette 15, Grenchen 14, Luzern 14 itd.

Nemčija — južna liga — Mannheim : Offenbach 2:2, Viktoria:Ulm 4:1, Karlsruhe : Stuttgart 2:1, Bayern-München : Schweinfurt 4:0, Frankfurt : München 1860 3:1, Reutlingen : Eintracht-Frankfurt 0:4, Nürnberg : Waldhof-Mannheim 8:0, Augsburg : Fürtth 2:5.

Zahodna liga — Fortuna-Düsseldorf : SV Sodingen 4:2, Schalke 04 : Alemannia-Aachen 0:0, Meidericher SC : Rotweiss-Essen 2:1, FC Köln : Oberhausen 5:1, Bochum : Duisburg 3:3, Freussen-Münster : Viktoria-Köln 2:1, Westfalia-Herne : Borussia-Dortmund 3:2, Borussia-Gladbach : Horst Emscher 2:0.

Schranz vodi

Znani dunajski tednih »Welt am Montag« je sestavil lestvico letošnjih najuspešnejših smučarjev. Pri tem je list upošteval najtežja letošnja tekmovalja, kot so Laubenhorn, Hahnekam, Kandahar, Tre-3 in Chamonix. Na osnovi plasmaja posameznih tekmovalcev na naštetih tekmovaljih so dobili naslednjo lestvico letošnjih alpskih smučarjev:

Moški — 1. Schranz (Astr.) 60 točk, 2. Vuarnet (Fr) 46, 3.—4. Molterer (Av) in Zimmermann (Av) 42, 5. Staub (Švica) itd.

Ženske — 1. Netzer (Av) 54, 2. Pitou (ZDA) 47, 3. Schir (Ital) 44, 4. Waser (Švica) 43, 5. Snite (ZDA) 41 itd.

V smučarskem tekmovalju za pokal Walberg je v slalomu za moške zmagal Hinterseer, sledita Avstrijca Molterer in Leitner. V slalomu za ženske je zmagala Nemka Bibl pred svojo rojakinjo Sperl in Italijanka Schir in Schenone. V ženskem smuku je zmagala Avstrijka Hof-

herr, 2. Pia Riva (Ital), 3. Jerta Schir (It), 4. Meggl (Nem), 5. Sperl (Nem) itd.

Avstrijcu Schranzu lahko v letošnji zimski sezoni brez oklevanja damo naslov »Smučar leta«. Letos je namreč dosegel največ uspehov

Knockout za uslugo

Imel sem 104 kg in moje ime Joe Thompson je imelo dobrošno veljavo v boksarskih krogih. Bil sem pred borbo na osem rund v manjšem pristanškem mestu. Moj nasprotnik je bil mlajši deček, z vsega desetimi profesionalnimi borbami in 10 kg »žive« teže manj od mene. Malo pozornosti sem posvečal temu srečanju, saj sem vedel da bo to le boljši sprehod, ki sem se ga lotil zato, da bi si tako mimogrede zaslužil stroške za hotel in nekaj dnevnice za približek. Bil sem na poti in mestece je bilo le vmesna postaja na daljšem potovanju v Kanado. Popoldne pred nastopom sem bil v svoji hotelski sobi in z mislimi vse kje drugje kot pri boks ali celo srečanju z nepomembnim Jamesonom.

Nenadoma trkanje na vrata — in v sobo vstopi mlado dekle, ki bi zanj brez pomisleka zatrdila, da je bilo zelo lepo. »Drevi boksa te proti Jamesonu, ali ne?« me je nagovorila.

Kljub temu, da sem bil precej presežek sem odvrnil: »Da, res je. Seveda če bo sploh dovolj gledalcev, da se bo sploh izplačilo v ring.«

»Nič se ne bojte. Dvorana bo nabito polna. Jameson je tukaj doma in njegov oče ima mnogo prijateljev v mestu.«

Potihno sem hitro izračunal, da bom na ta način zaslužil več kot sem pričakoval, zato sem že mnogo boljše volje nadaljeval: »Aha! Vsekakor niste mogli nabaviti vstopnice in sedaj upate, da vam bom jo lahko jaz preskrbel.«

»Ne, ne. Jaz sem zaročenka Tonyja. Tonyja Jamesona, s katerim se boste danes zvečer borili.«

»Tonyjeva zaročenka?«

»Da. Zelo mi je moj fant pri srcu. Pred vsem mi je všeč njegov značaj. Nikomur, še muhi ne bi napravil nič žalega.«

»No, ravno prav za boksarja,« nisem mogel zdržati, da nisem tega rekel.

»Zato pa sem tudi prišla k vam, ki me boste vsekakor razumeli.« Tako je rekla in vzela mojo roko in jo pričela gladiti. »Vi ste velik boksar in bojim se za svojega Tonyja. Zelo nerodno bi bilo, če bi ga danes močno zdelali, kajti jutri se nameravava poročiti. Srečanje z vami je sprejel le zato, da bi zaslužil nekaj denarja za najino poročno potovanje. Skoraj nič ni treniral. Prosim, ne napravite mu kaj hudega!«

Marsikaj sem že doživel pred svojimi borbami v starem in novem svetu, kaj takega pa še ne. Z najrazličnejšimi sredstvi so hoteli name že pred borbo vplivati, toda tega, da bi se 4 ure pred borbo v moji hotelski sobi pojavila mlada dama in me z vsemi svojimi črti hotela prepričati naj ji ne pokvarim poročne noči. Temu se res nisem mogel uprati. Kaj pa sem hotel, ko pa je stalno zatrdjevala, da njen Tony še muhi ne stori žalega. Odšla je z mojo obljubo, da zvečer ne bom knockoutiral Tonyja, ampak se bom zadovoljil z zmago po točkah po udarcih v telo, ki naj bi ne bili preveč boleči.

Ko sem zvečer plezal skozi vrvi v ring, je Tony že stal v svojem kotu. Sodnik v ringu je dal znak za začetek. Pričela sva se rahlo oblesavati, brez močnejših udarcev. Opazil sem, da ima moj nasprotnik dobro delo nog. Z lahkimi udarci v telo sem pričel zbirati točke, isto časo pa dal tudi Tonyju možnost, da me je nekajkrat zadel. Prva runda se je končala neodločeno.

V drugi rundi se mu je ponesrečil udarec. Pravzaprav bi moral reči, da se mu je posrečil, kajti za moje pojme je bil mnogo premočan in mi je »odpri« arkado. Tudi naslednji težak udarec v jetra sem imel še za pomoč, dokler nisem opazil, da me Tony srdito napada z levico in desnico. Mimogrede sem se znašel v vrveh in še preden sem se zavedel me je poslal z nenavadno močnim desnim direktnim v brado, na tla.

Ko sem se prebudil, sem bil popolnoma groggy, ležal pa sem že v svoji garderobi. Tony je stal zraven mene in me je smeje gledal.

Jezno sem zakričal nanj: »Kakšna svinjarija pa je to bila! Popoldne mi pošljete svoje dekle, da naj vas štedim, potem pa...«

»Prav to je bilo tisto edinstveno. Vedel sem, da ste gentleman, ki drži tisto kar je obljubil. Zato se mi ni bilo treba brniti, ampak sem vse svoje sile vrget v napad.«

Kar tulil sem: »Vi ste najbolj nesramen tip, kar sem jih srečal.«

Tedaj pa je pogledal z glavo zmigujoč, nekako omalovažujoče in rekel: »Ne razburjajte se vendar toliko. Dober športnik mora kdaj pa kdaj tudi znati izgubiti. Človek je ali pa ni športnik...«

To je bil moj drugi knockout istega dne.

Nad 41 km na uro

Na znani kolesarski dirki Milano-Torino, dolgi 171 km, je zmagal kolesar Fabbri. Progo je prevozil z rekordno povprečno brzino 41.450 na uro. V končnem sprintu je Fabbri premagal Carlesija, Coletta, Pambianca, Bonija in Bonchija. Glavna skupina je zaostala za 36 sekund.

Na kolesarski dirki po Španiji je v 4. etapi prevzel vodstvo Belgijec Van Looy.

Nemška telovadna reprezentanca je v Messkirchu prepričljivo porazila Avstrijo z 283.15 : 271.45. Med posamezniki je zmagal Lohmann (N) 57.10, 2. Lyhs (N) 57.03, 3. Kurrele (N) 56.60, 4. Sauter (A) 55.40.

Določeno je, da bo dvoboj za svetovno boksarsko prvenstvo težke kategorije med Švedom Johnsonom in Pattersonom (ZDA) meseca junija v New Yorku.

Svetovni prvak srednjetežke kategorije Archie Moore je v 3. kolu s t. k. o. porazil boksarja Sterlinga Davisa.

TUDI

TEKMUJE ZA

KVALITETO

tops

LJUBLJANA

TOVARNA PISALNIH STROJEV

BOGATA BILANCA

3 LET

Obdobje med III. in IV. skupščino SZS je prineslo športnemu žoljenju v Sloveniji nadose pomembne uspehe. Pravzaprav bi bilo že dovolj, če bi navedli samo dve številki: ob III. skupščini SZS, ki je bila pred 3 leti, smo imeli v osnovnih organizacijah 41.837 pripadnikov, danes pa jih imamo kar 75.654. Dejstvo, da so osnovne športne organizacije v kratki dobi treh let uspele vključiti v svoje vrste nad 30.000 novih pripadnikov, je več kot razveseljivo. To dejstvo je tudi dokaz, da je bila SZS z vsemi svojimi sestavnimi organizacijami na pravilni poti, saj je uresničevala glavne smernice III. skupščine SZS: doseči čim večjo množičnost športa. Zato je vse delo SZS v obdobju zadnjih let obstajalo v nenehnem iskanju novih poti, ki vodijo k množičnosti športa. Pri tem je bilo večkrat ugotovljeno, da je treba poiskati nove oblike dela in jih primerno prilagoditi starostni stopnji ter specifičnim željam in potrebam mladine in odraslih. Osnova na tej poti je postalo čim tesnejše sodelovanje z organizacijo »Partizan«, pa tudi z ostalimi telesnovzgojnimi organizacijami in šolami, kajti že pred nekaj leti smo ugotovili, da je telesna kultura enotna in nedeljiva, različna so le sredstva in metode dela posameznih organizacij. Ravno v teh prizadevanjih in v borbi za nova pota ter sodelovanje ležijo osnovni vzroki množičnega razmaha športa v Sloveniji.

Prvi in vidni korak na tej novi poti je bil »I. Slovenski festival telesne kulture leta 1957«, ki sta ga skupaj priredili Športna zveza Slovenije in Zveza »Partizan« Slovenije. Na tej mogočni skupni prireditvi, ki je zajela okoli 20.000 fizikulturnikov in si jo je ogledal tudi predsednik republike tovariš Tito, so bili vzdani temeljni kamni za nadaljnje delo. Festival je bil smernica in kačipot osem telesnovzgojnim organizacijam, kako je treba z združenimi silami širiti našo telesnovzgojno zgradbo. Kmalu po festivalu so bile v republiškem merilu ustanovljene še razne skupne komisije (za gradnjo, za vzgojo kadrov, za propagando itd.), ki so uresničevale festivalsko idejo in jo razvijale naprej. Tem smelim pobudam pa so seveda s prav tako smelimi koraki sledile tudi neštele sestavne organizacije in forumi v republiškem, okrajnem in občinskem merilu.

Množičnost še ni zadovoljiva

Kljub nedvomnim uspehom, ki smo jih dosegli v razdobju od III. do IV. skupščine SZS pri povečanju množičnosti športa, pa vendarle z množično osnovo še ne moremo biti zadovoljni. Res je sicer lep uspeh, da je od leta 1956 do danes naraslo število članstva v osnovnih organizacijah od 41.837 na 75.654. To povečanje za nad 30.000 pripadnikov je vsekakor razveseljivo. Toda te številke nas nikakor ne smejo zaslepi in uspraviti. Predvsem je treba upoštevati, da podatki niso povsem točni, saj se članstvo v športnih in partizanskih društvih marsikdaj prepleta. Ni redko, da so pripadniki partizanskih osnovnih organizacij vključeni tudi v raznih športnih klubih in društvih. Razen tega pa je treba upoštevati, da je v športnih organizacijah registriranih le 48.067 aktivnih pripadnikov, medtem ko je kar 27.587 pripadnikov neregistriranih. Čeprav smo tudi teh neregistriranih športnikov veselili, pa se moramo vendarle zavedati, da je naš smoter ne le množičnost, marveč tudi množična kakovost! Skratka, prizadevati si bomo morali ne samo za to, da bomo vključevali še tisoče in tisoče novih pripadnikov — tudi takšnih, ki bodo gojili šport ne zaradi tekem in nastopov, marveč le zaradi svoje zabave in razvedrila — marveč tudi za to, da bomo nove tisoče športnikov vključevali v načrtno športno dejavnost, v režim rednih in načrtnih treningov in tekmovalnosti. Zavedati se moramo, da le izdatnejše telesne funkcije tudi izdatno vplivajo na rast in krepitev organizma, kar lahko prispeva tudi k dviganju delovne storilnosti in obrambne sposobnosti. Množičnost vsega tega je treba tudi upoštevati, da se v Sloveniji s kakršnokoli fizikulturno aktivnostjo (šport, »Partizan«, strelstvo, planinstvo, tabornišтво itd.) ukvarja največ 150 do 160 tisoč prebivalcev, kar predstavlja komaj 10 odstotkov vsega prebivalstva v Sloveniji. Če pa bi upoštevali samo tiste fizikulturnike, ki se redno vsaj dvakrat tedensko načrtno posvečajo tej ali oni panogi, bi bil ta odstotek vsaj za polovico manjši. To pa je vsekakor resno opozorilo, da se kljub nedvomnim uspehom pri širjenju športne osnove ne smemo uspraviti.

Kje so razlogi, da v množičnosti še vedno nismo dosegli takih uspehov, kot bi si jih vsi želeli? Predvsem je treba ugotoviti, da so društva v večini primerov šibka in ne morejo razvijati takšne dejavnosti, kot bi bilo prav. Predvsem primanjkuje društvom sposobnih organizacijskih in strokovnih kadrov, kakor tudi materialne osnove (objekti, rekviziti, finančna sredstva). Razen tega društva svojemu članstvu nudijo tudi vse premalo ugodnosti. Ker primanjkuje osnovnim športnim organizacijam kadrov

in finančnih sredstev, se pač omejuje le na tisto število fizikulturnikov, ki jih lahko vzgaja.

Velika pomanjkljivost je tudi v tem, da se večina osnovnih organizacij omejuje le na tekmovalni šport, pri tem pa pozabljamo na razvedrilni šport. Razne popularne oblike, ki bi lahko zajele na deset in deset tisoče pripadnikov, kot so krogi, množični izleti in pohodi v neznanu, izleti na smučeh, izleti na kolesih itd., so pri nas skoraj neznane. Pri tem pa so takšne oblike športnega udejstvovanja ne terjajo prav nikakršnih denarnih sredstev. Ogromne možnosti razmaha športnih panog se nam nudijo tudi v delovnih kolektivih in v šolah. Tu čaka vse športne organizacije še ogromno dela. Res je sicer, da so ponekod dosegli že precej uspehov, zlasti v celjskem in mariborskem okraju. Vendar bi te dejavnosti lahko bilo še mnogo več. Ena najbolj prizadevnih sestavnih organizacij SZS je prav gotovo kegljaška organizacija, ki je v nekaj letih svojega obstoja uspela zajeiti v redno dejavnost več kot 8000 aktivnih kegljačev, in sicer predvsem v okviru raznih sindikalnih tekmovalij (nad 5000). Tako, kot kegljaške organizacije, bi lahko

delale tudi ostale, pa bi kmalu imeli v Sloveniji nad 100.000 aktivnih pripadnikov športnih društev.

Festival telesne kulture je bil mogočna manifestacija mladih sil, združenih pod prapori Športne zveze Slovenije in Partizana Slovenije

Za nadarjenimi - ŠE PRAZNINA

Če pogledamo kakovostno raven slovenskega športa, lahko ugotovimo, da je kvaliteta v zadnjih letih precej napredovala. Le redke so panoge, kjer smo v zadnjih letih nazadnoli. Vendar pa je pri tem treba upoštevati absolutno in relatično merilo. Absolutno smo skoraj povsod napredovali, relatično (v odnosu do ose države in zlasti do ostalih držav v Evropi in po svetu) pa bolj in bolj zaostajamo. V državnem merilu sicer zaostajanje ni tako opazno, saj se slovenski tekmovalci v mnogih panogah odločno uveljavljajo v državnih reprezentancah, dosegajo nove državne rekorde, osvajajo naslove državnih prvakov itd. Mnogo bolj pa nazadujemo v svetovnem merilu.

Osnova za doig kvalitete je seveda množičnost. V nekaterih panogah je množična osnova še kar zadovoljiva, marsikje pa je ose prejš kot zadostna. V tistih panogah, kjer smo uspeli razviti množičnost vsaj do zadostne mere (kegljanje, košarka, smučanje itd.), tam se poznajo tudi uspehi v doigi kvalitete. Marsikje pa držimo kvaliteto popolnoma umetno, tako da skrbimo le za peščico bolj ali manj nadarjenih tekmovalcev.

Pereč problem v kvalitetnem športu so tudi strokovni kadri, ki nam jih močno primanjkuje. Opažamo tudi ne le pomanjkanje sposobnih trenerjev in instruktorjev, marveč tudi sodnikov in organizatorjev.

Za doig kvalitete v športu bi bila potrebna tudi znatno večja finančna sredstva, kot jih trošimo doslej. Zlasti velja to za nabavo raznih dragih rekvizitov, kakor tudi za razna tekmovalna, brez katerih si ne moremo zamisliti doiga kvalitete. Čeprav smo doslej v množični šport vložili neprimerno manj sredstev kot v kvalitetnega, pa lahko kljub temu ugotovimo, da smo v razvoj kvalitete vložili še vedno premajhna sredstva, zlasti še, če jih primerjamo z ogromnimi sredstvi, ki jih olagajo v razvoj kvalitetnega športa drugod po svetu, tako na ozhodu kot na zahodu.

Osnova za nadaljnji razmah kvalitete je nedvomno množičnost. Morali bomo napeti vse sile, da bomo o prihodnje povečali množičnost športa, predvsem o tistih panogah, kjer o množičnosti skoraj ne moremo govoriti. Zlasti bo treba krepiti športno žoljenje tam, kjer se nam odpirajo skoraj neizčrpni rezervoirji za nove tekmovalce — to je na šolah in v delovnih kolektivih. Seveda pa sama množičnost še ne bo prinesla visokih, mednarodnih, kvalitetnih uspehov. Mno-

žičnost je le eden od prvih pogojev za doig kvalitete. Morali bomo tudi vzgojiti čim več organizacijskih in strokovnih kadrov, ki bodo skrbeli za načrtno in znanstveno utemeljeno športno vzgojo. Z režimi načrtnih treningov in tekmovalij bomo morali doigniti predvsem množično kvaliteto. Uspeli bomo takrat, ko se bo za nadarjenimi orhanskimi tekmovalci, ki bodo dosegali odlične rezultate evropske in svetovne urednosti, pojavljali novi in novi talenti. Slednji bodo prisilili državne prakse in rekorde k še bolj intenzivnemu delu, rasla bo nujna in zdrava konkurenca, istočasno pa bodo s svojim zgledom orhanski tekmovalci pritekli v športne organizacije nove tisoče in tisoče mladine. Samo tak načrten sistem dela, ki iz ogromne množične osnove smotrno gradi tudi visoki orh, nas bo pripeljal do zaželenih ciljev.

Še 2000 pedagogov za šole

Lanski kongres za telesno kulturo v Beogradu je povsem pravilno poudaril, da je treba težišče telesne kulture prenesti v bodočnosti na šole. Takšno stališče je povsem pravilno, kajti v osemletkah je zajeta vsa naša mladina od 7. do 14. leta. To je ravno tista doba, ki je za zdravo rast mladega človeka najbolj važna. Nadalje je pomembno tudi dejstvo, da bomo zlahka dobili novo članstvo v športne organizacije, če bo pionir že v šoli spoznal, kako važna je zanj telesna vzgoja in če bo sploh športno dejavnost vzljubil.

Tudi Športna zveza Slovenije se v polni meri zaveda važnosti načrtno šolske telesne vzgoje; zato se čuti dolžna, da z vsemi silami pomaga tudi temu področju telesnovzgojnega življenja, prav tako, kot športni aktivnosti v lastnih organizacijah. Na področju šolske telesne vzgoje smo v zadnjih letih dosegli znatne uspehe, zlasti še s tem, da smo uvedli namesto dveh tri ure pouka telesne vzgoje na teden. Nadaljnja pridobitev šolske telesne vzgoje so športni dnevi (6 v letu), taborenja, izleti in tečajji, predvsem pa še športna prvenstva in tekmovalja, ki zajejajo na stotisoče šolske mladine.

Vendar pa je treba istočasno ugotoviti, da bremenijo iste težave, ki jih poznamo

kvizite in učne pripomočke (zlasti film). Korist pa bi bila tudi v tem, da bi bili takšni centri zasedeni vse leto in bi lahko tudi iz finančnih vidikov izpolnili vse razpoložljive kapacitete.

Razen tega bo treba skupaj s partizansko organizacijo čimprej pristopiti k organizaciji enotnega in stalnega vodstva za vzgojo športnih kadrov. Nujno je potrebno, da pričenemo delati na tem področju znanstveno, po modernih metodah. To strokovno-pedagoško delo morajo voditi ljudje, ki imajo temeljito strokovno znanje. Ogromno nalogo pri vzgoji kadrov bo imela tudi Višja šola za telesno vzgojo, ki mora čimprej prerasti svoj dosedanj skromni okvir in postati res pomembna šolska institucija s fakultetnim rangom. Za to delo so nam potrebni visokokvalificirani kadri, ki jih lahko dajo le visoke šole. Z načrtnim, sodobnim delom, temelječim na znanstvenih metodah, pa bo treba pričeti tudi v vseh osnovnih organizacijah, kjer se še marsikje boboti zelo diletantska dejavnost.

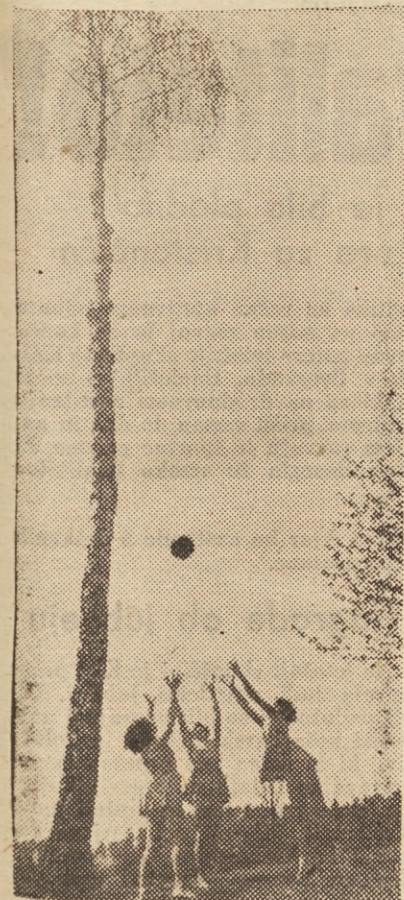
že v športu, tudi šolske institucije. Zlasti je pereče pomanjkanje prostorov za vadbo (igrišča in telovadnice), čeprav je sodelovanje med šolami in telesnovzgojnimi amaterskimi organizacijami pri skupnem izkoriščanju objektov prav dobro. Velike so tudi težave zaradi pomanjkanja pedagoških kadrov. V celi Sloveniji imamo nekaj nad 250 učiteljev in profesorjev telesne vzgoje, že danes pa bi jih potrebovali okoli 2000, če bi hoteli kolkor toliko zadostiti vsem potrebam v šolah, na Univerzi, v delovnih kolektivih in v telesnovzgojnih organizacijah. Zato bo treba nujno rešiti vse pereče probleme okoli Višje šole za telesno vzgojo, ki nam mora čimprej dati nujno potrebno število strokovnih kadrov. Istočasno pa bodo morale občine preko Svetov ozlroma Komisij za telesno kulturo rešiti probleme materialne osnove za šolsko telesno vzgojo (igrišča, telovadnice itd.).

Pollet

LETO XV.

Štev. 11

Stran 7

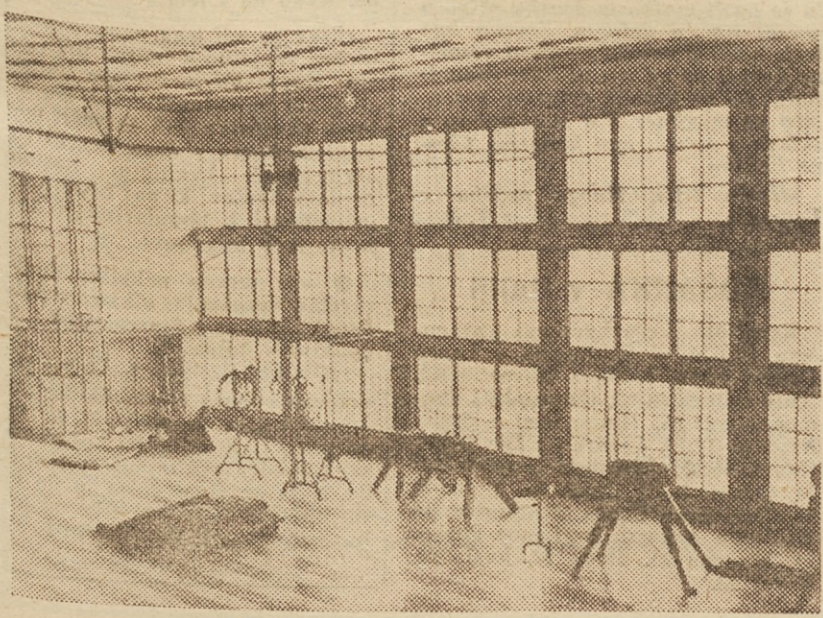
Mladina se ob igri v naravi sprosti. Dajmo ji možnost, da bo dobila čim več preprostih igrišč za telesno vzgojo!

Več igrišč za množičnost!

V zadnjih letih smo pri nas zgradili lepo število športnih naprav in objektov. Zanimivo je pogledati le nekaj skopih podalkov: leta 1954 smo imeli v Sloveniji štiri atletske steze, danes pa jih imamo 21. Igrišča za košarko smo imeli le štiri, danes jih je 56. Keglišča je bilo istega leta 8, danes pa jih imamo 108. Tudi smučarskih skakalnic je imanes neprimerno več — po osvoboditvi komaj 17, danes pa že 95. V prejšnjih letih je večino gradenj financirala Športna zveza Slovenije (še prej Fizikulturna zveza Slovenije), danes pa skoraj vse gradnje financirajo občine ozlroma posamezna podjetja v okviru svojih komun.

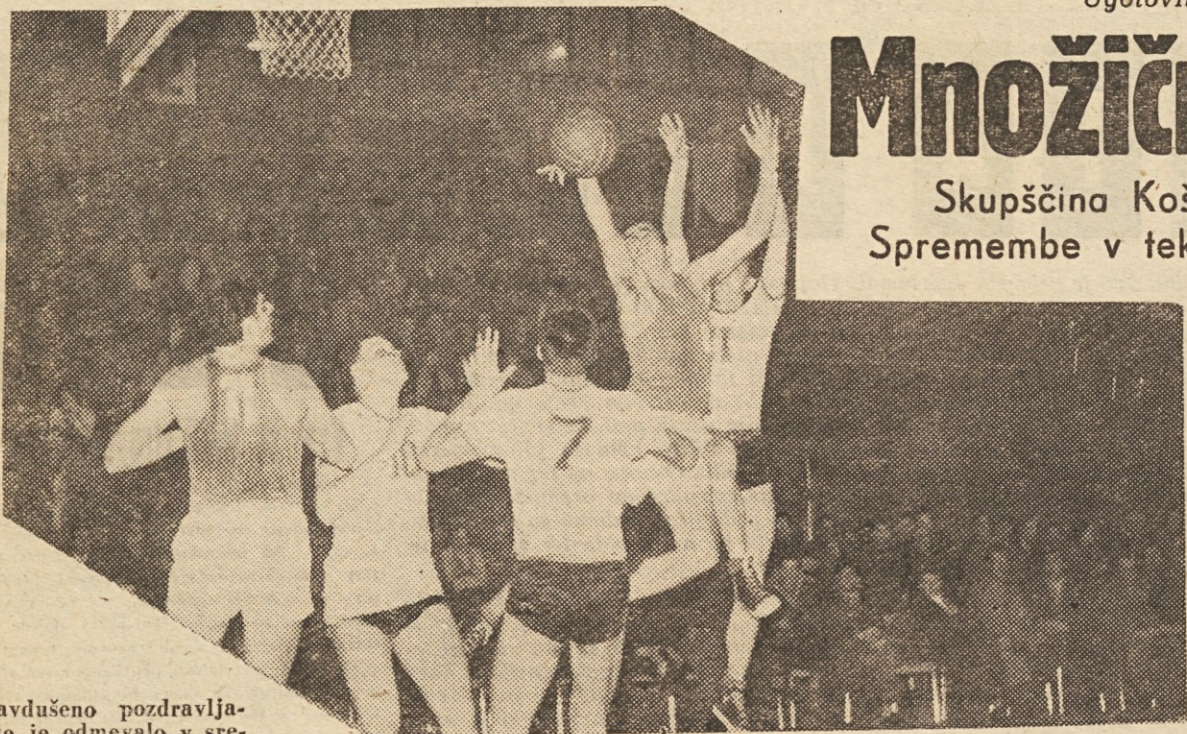
Kljub temu, da imamo v Sloveniji precej lepo število objektov, pa stanje še vedno ni zadovoljivo. Zlasti nam primanjkuje telovadnic, kakor tudi preprostih igrišč za množično športno dejavnost. Ob vsaki šoli in telovadnici bi morali imeti vsaj nekaj skromnih, enostavnih športnih objektov (kakor so n. pr. igrišča za odbojko in rokomet, balnišča, preproste naprave za skok v višino in daljino, jama z žagovino za akrobatiko itd.). Takšni objekti ne terjajo skoraj nikakršnih denarnih sredstev in bi jih lahko zgradili ob vsakem večjem podjetju, zlasti pa že ob vsaki šoli. Vendar moramo danes ugotoviti, da je zlasti ob šolah zelo malo primernih igrišč in vadišč, da sploh ne govorimo o nadose perečem pomanjkanju telovadnic in sploh prostorov za zimsko vadbo. Mnogo naših igrišč, stadionov, bazenov, telovadnic in drugih objektov je dograjenih le napol: dooršene so nujne naprave za neposredno vadbo in tekmovalja, medtem ko marsikje primanjkuje prav tako važnih stranskih prostorov (sanitarije, slačilnice, prhe, ograje, tribune za gledalce itd.). V bodoče bomo morali gradnjo objektov usmeriti zlasti na tiste skromne in cenene gradnje, za katerih bomo lahko z minimalnimi investicijami v kratkem času razvili intenzivno množično športno žoljenje.

Zelo potrebni objekti pri vzgoji naših športnikov so seveda tudi telovadnice. Le-teh nam v največji meri primanjkuje

Množičnost pred kvaliteto!

Skupščina Košarkarske zveze Jugoslavije je bila plodna
Spremembe v tekmovalnem sistemu - Zlata ura za Kristančiča

Navdušeno pozdravljanje je odmevalo v sredo zvečer še dolgo po odigrani košarkarski tekmi med reprezentanco Jugoslavije in Olimpijo, kajti prišlo je do nepričakovane zaključka. Reprezentanca je namreč veljala za favorita in smo vsi pričakovali visoko zmago, toda Olimpija ji je pripravila neljub presenečenje, ko jo je premagala z rezultatom 92:90 (42:40). Tekma je bila vseskozi zelo razburljiva, Kristančič pa se je spet pokazal kot izkušen dirigent svojega moštva. Nastopil je namreč proti državni reprezentanci. Prav uspešno so ga posnemali v njegovi virtuoznosti mladi Jelencar, ki je bil v obrambi pod košem nepremagljiv, ter Lokar, ki se je izkazal z odličnimi meti na koš iz daljave. Uspešno pomoč sta v drugem delu igre nudila domačemu moštvu tudi člana Ljubljane Vranič in Zupančič, medtem ko moramo reči, da sta imela glavne zasluge pri igri reprezentance Daneu in Kandus. Da bi bila mera še bolj zvrhana, je v tretji tretjini premagala državno reprezentanco še petorka Ljubljane z rezultatom 47:42. Prepričali smo se, da naša reprezentanca ni vigrana celota...

Buren začetek, precej huda kritika na račun upravnega odbora Košarkarske zveze Jugoslavije, nato pa miren razvoj in ob koncu zelo koristni zaključki. To so glavne poteze letošnje skupščine KZJ, ki je bila v nedeljo in ponedeljek v Beogradu. Udeležili so se številni delegati iz vseh republik, ki so na dvodnevem zasedanju dodobra preresali vse tekoče probleme, prišli vsemu do dna in nazkazali jasno pot dela pri nadaljnjem razvoju te športne panoge, ki je pri nas skoraj v vseh republikah dosegla že visoko kvaliteto raven.

Velik del razprave je bil posvečen tekmovalnemu sistemu, pri čemer so udeleženci skupščine upoštevali navodila Kongresa za telesno kulturo, zlasti zaradi tega, da bi dali večji poudarek množičnosti, hkrati pa zmanjšali ogromne finančne stroške, ki so jih terjale posamezne lige. Precej je bilo govora o tem, ali naj ostane moška zvezna liga še naprej v dosednji obliki, ali bi jo morda delili na dva dela. Končno pa so se odločili, da bo ta liga tekla po dosedanjem tiru naprej.

Nagrade ob jubileju

Na letošnji skupščini je KZJ praznovala tudi desetletni jubilej. Ob tej priložnosti so bili nagrajeni najboljši košarkarski delavci in kolektivi, ki že dolga leta uspešno in požrtvovalno delajo za procvit košarke. Zlate ročne ure so prejeli Boris Kristančič, Vilmoš Loci, Tatjana Zoković in Aleksandra Gec, posebne diplome pa med drugimi tudi slovenski klubi Olimpija, Ljubljana, Maribor, Branik in Odred. Med funkcionarji so bili z diplomami nagrajeni tudi Tine Benedičič, Janez Pezdri, Mitja Lavrič, Ljubo Filipan, Bojana Kovačič, Franci Benedičič, Bronislav Kosi, Peter Breznik in drugi.

Ženska liga ukinjena

V zvezi s tem je bilo govora tudi o ženski zvezni ligi, ki je po konkretnih podatkih pokazala občuten deficit v klubskih blaginjah, ni pa dala tistega, kar bi od nje pričakovali. Kvaliteta se v širino ni prav nič izboljšala, vrh tega pa ni prišla do izraza množičnost v posameznih republikah. Zato so se odločili, da bodo žensko ligo ukinili in bodo posamezne ekipe tekmoval v okviru svojih republik. Po končanem republiškem tekmovalnem bo vsako leto finalno tekmovalje za naslov prvaka Jugoslavije, na katerem bodo sodelovale prvakinje Slovenije in Hrvaške ter prvaki in drugoplasirane ekipe Srbije. Ukinjeno je bilo tudi državno prvenstvo za mladince, ki se bo odsej odvijalo samo v okviru republik.

Obsežen in kvaliteten program

Letos bo na sporedu košarkarsko evropsko prvenstvo v Istanbulu za moške ter svetovno prvenstvo v Moskvi za ženske. Obe reprezentanci se bosta teh prvenstev udeležili, razen tega pa bosta sodelovali na več meddržavnih srečanjih. Moška reprezentanca bo nastopila na tekmovalnem turnirju, ki bo v decembru v Ljubljani — služil bo kot zadnja priprava naše reprezentance za olimpiado — in bodo na njem po vsej verjetnosti nastopile reprezentance Poljske, Francije in Italije, kar bo tako rekoč neuradno evropsko prvenstvo. Ženska reprezentanca bo razen na svetovnem prvenstvu sodelovala tudi na meddržavnem turnirju reprezentanc za »Pokal Jugoslavije« v Ljubljani, ker ne vem, kateri igralci bodo nastopili zanje. Z odhodom Kaplja k Olimpiji in zaradi odsotnosti Müllerja, ki je v JLA, je moštvo Ljubljane precej oslabiljeno. Vsekakor pa bo verjetno lahko obdržala dosednji položaj na lestovici.

»In na koncu — se strinjate s sklepi skupščine KZJ glede ukinitve drugih tekmovalnih?«

»Strinjam se z ukinitvijo ženske zvezne lige. Pri naši ženski košarki žal ni množičnosti, kvaliteta pa je zbrana le v treh ali štirih ekipah pri vrhu. Razen tega so vsi tisti klubi, ki so imeli moško in žensko ekipo v zvezni ligi, v deficitu. Zvezna liga terja namreč mnogo stroškov, resnične koristi pa od nje ni bilo. Prav je tudi, da so ukinili državno prvenstvo za mladince. Vsi ti sklepi so v skladu s smernicami kongresa telesne kulture.«

»Hvala lepa. Mnogo uspeha v Toursu!« T.B.

KOŠARKA v Italiji

Rezultati košarkarskega prvenstva Italije — Santipasta : Lanco Pesaro 62:61, Lazio : Rayer 84:60, Ignis : Stock 84:65, Oransoda : Simmenthal 73:66, Motorinori : Stella Azzurra 70:59, Livorno : Levissima Cantu 66:65, Lestvica : Simmenthal 34, Oransoda 33, Ignis 32, Motorini 31, Levissima Cantu 30, Santipasta 27, Stella Azzurra 24, Lanco Pesaro 24, Livorno 23, Stock 22, Lazio 22, Rayer 22.

»Kakšno pa je vaše mnenje o slovenski košarki?«

»Olimpija je solidno moštvo, toda poudarjam, na svojem igrišču. Dolež se na tujih igriščih namreč še ni predstavila z dobrimi igrami. Prav tekme Olimpije na tujem igrišču pa bodo odločale o tem, ali se bo lahko potegovala spet za prvo mesto. Težko pa dam kakršnokoli prognozo o

Nove poti v naši atletiki

„Manjši“ tudi v moštvenem prvenstvu - 184.000.000 dohodka na EP

Nedavno zasedanje upravnega odbora Atletske zveze Jugoslavije, ni bilo pomembno le zaradi odločitve o načinu tekmovalnega sistema, ampak še bolj zaradi uvodnih besed predsednika zveze Vlada Ivkovića.

Že dolgo nismo slišali tako trezno presojo današnjega stanja jugoslovanske atletike. Tisto, kar smo pisali v našem listu že več let, je tokrat prvič našlo svojo potrditev na najvišjem atletskem forumu v državi. Predsednik zveze je namreč v svojem uvodu k perspektivnemu načrtu za razvoj atletike ugotovil, da je stanje porazno, skoraj katastrofalno in da je naša atletika popolnoma brez zalednja. Delo v atletskih organizacijah je bilo usmerjeno v napačno smer, skorajda izključno v kvaliteto in še to ob nesrečnih prijemih, kot so bili na primer skupni treningi. Odločno in takoj moramo po novi poti, sicer bo naša predstava na evropskem prvenstvu čez tri leta in pol kaj žalostna.

»A« in »B« program

Pri moštvenem tekmovalnem zveznem merilu so se odločili za delitev tekmovalnega »A« in »B« spored. »A« spored obsega iste discipline, kot jih je dosedanje tekmovalje, in sicer v vseh kategorijah, pri čemer je način enak dosedanjemu. Torej: dve koli in šest najboljših ekip v finalnem tekmovalju. Mladinske kategorije ostanejo pri dosedanjem načinu, s tem da bosta prvi dve koli 10. in 17. maja, finalno tekmovalje pa 14. junija.

Manjše atletske in druge organizacije, ki ne morejo tekmovali v »A« programu, se bodo lahko udeležile prvenstva »B« skupine, kjer bodo moški tekmovali v naslednjih disciplinah: 100 m, 400 m, 1500 m, 3000 m, 4 x 100 m, višina, daljina in krogla. Članice se bodo merile v teku na 100 m in 800 m, skoku v višino in daljino, metu krogle in štafeti 4 x 100 m. Ekipa bodo nastopile v treh kolih, skupno število točk iz vseh treh kol (po dva tekmovalca na disciplino) pa bo dalo končni vrstni red. Termin za »A« in »B« program so bile: I. kolo 6. do 7. junij, II. kolo 27. in 28. junij, III. kolo za »B« in finale za »A« 11. in 12. julij. Tekmovalje v »B« sporedu je seveda enodnevno, vendar obvezno z nasprotnikom.

Edinstveni načrti

Upravni odbor je razpravljal tudi o osnutku perspektivnega načrta za razvoj jugoslovanske atletike do leta 1962. Ta načrt menda nima ničesar sličnega v našem športu. Zanjema namreč razvoj atletike v vseh področjih od letos pa do evropskega prvenstva.

skega prvenstva, pri čemer so natančno določene naloge osnovnih organizacij in višjih forumov v posameznih letih. K načrtu lahko zapišemo le to: če bo ta veliki načrt realiziran v celoti, bo naša atletika že čez nekaj let vse nekaj drugega, kot je danes. In tudi če ga bodo atletske organizacije uresničile le delno, bo pomemben korak naprej.

Kaj pa EP?

Sekretariat Atletske zveze Jugoslavije je predložil Upravnemu odboru tudi že natančneje podatke o organizaciji EP 1962. V precej obširnem poročilu je orisana sestava vseh pripravljanih odborov. Za pokrovitelja EP nameravajo zaprositi predsednika republike, ker so bili tudi na dosedanjih prvenstvih pokrovitelji poglavarji držav. Organizacijski odbor bodo razen predsed-

nika, podpredsednikov in sekretarja sestavljali še predsedniki nižje manj kot 18 pododborov. Več ali manj je že sklenjeno, da bodo vse ekipe nastanjene v Košutnjaku, kjer bodo pionirsko mesto, športni center, Visoka fizikturna šola in Gostinska šola lahko dale 1015 ležišč.

Predvidevajo že tudi dohodek. Po dosedanjih cenitvah bi lahko znašala skupna vsota 184.200.000 dinarjev. Od tega bi naj prinesla vstopnina 123 milijonov, dajatve radia, televizije in filma 31.800.000, višek pri oskrbi tujih ekip 3.300.000 in višek pri tujih turistih 26.000.000 dinarjev. Za zdaj je težko točno določiti tudi izdatke, vendar bodo manjši od dohodkov, če izvajamo investicije na stadionu JLA in na Košutnjaku, ki gredo v sklop rednih del pri razvoju športnih objektov.

R. M.

Združitev kranjskih športnikov?

Športna dejavnost v Kranju je v vseh treh obstoječih društvih (Triglavi, Mladost in Planika) na precejšnji stopnji. Pri tem mislimo zlasti na kvaliteto v nekaterih športnih panogah, kjer so kranjski športniki med vodilnimi ne samo v republiškem, ampak tudi v zveznem merilu, medtem ko v nekaterih panogah, posebno v tako imenovanih kolektivnih športih, ni vidnega napredka. Vzrokov za to je več, eden od teh je nedvomno ta, ker je športna dejavnost precej deljena ali pa obstajajo razni slabi odnosi med klubi. To velja zlasti za nogomet, ki že nekaj časa ne more priti na zeleno vajo. Prav zaradi tega je prišlo že večkrat do težnje po združitvi vseh najboljših nogometašev v enem klubu, ki naj bi predstavljal kranjski nogomet. Obstajali pa bi še nadalje

do končale, pa je še odprto vprašanje. Predstavniki vseh treh centralnih društev so bili načelno za združitev, vendar je pri raznih klubih — pa naj si bo pri Triglavu, Mladosti Planiki — opaziti, da so proti združitvi. O vsem tem pa bodo razpravljali tudi na bližnjih občnih zborih centralnih športnih društev.

Aca Nikolič:

„Borbe v prvenstvu bodo hude!“

Nastop državne košarkarske reprezentance v Ljubljani. Z njo je tudi zvezni kapetan KZJ Aca Nikolič. Priložnost je tu. Izkoristimo jo za kratek razgovor.

»Občutek imam, da z igro reprezentance niste bili zadovoljni?«

»Res ne. Igralci niso igrali niti s polovico moči, kaj da bi se v igri sploh prizadevali. Borili so se le posamezniki, pa ne za ekipo, temveč za prestiž in ugled. Težko govorim o morebitnem uspehu proti Francozom. Velika škoda, ker ne igra Kristančič, kajti prav njegova odsotnost bo lahko usodna za končni izid. Igralci Olimpije in Ljubljane so pokazali dober mero borbenosti in požrtvovalnosti.«

»Verjetno stalno zasledujete razvoj naše moške košarke? Kaj sodite o njeni kvaliteti in kakšne so vaše prognoze pred začetkom prvenstva?«

»Trdim, da je kvaliteta jugoslovanske moške košarke zadovoljiva, borbe v letošnjem prvenstvu pa bodo silno ostre. Težko je že vnaprej določiti državnega prvaka. Med tri proučljive moštva uvrščam Beograd, Olimpio in tudi Crveno zvezdo. Le-ta se bodo borila za naslov prvaka.«

»Kakšno pa je vaše mnenje o slovenski košarki?«

»Olimpija je solidno moštvo, toda poudarjam, na svojem igrišču. Dolež se na tujih igriščih namreč še ni predstavila z dobrimi igrami. Prav tekme Olimpije na tujem igrišču pa bodo odločale o tem, ali se bo lahko potegovala spet za prvo mesto. Težko pa dam kakršnokoli prognozo o

naročajte se na
POLET

aktivni po naseljih, delovnih kolektivih in šolah, ki naj bi bili v okviru centralnega društva. Pri tem pa je prišlo do nekaterih ovir, ki z njimi niso računali, ker morajo biti po pravilih NZJ registrirani tudi aktivji, če nastopajo v prvenstvu. Zaradi tega so na zadnjem sestanku predstavnikov vseh treh društev določili poseben sedemčlanski koordinacijski odbor, ki naj bi skušal pripraviti združitev obstoječih treh klubov po končanem spomladanskem delu prvenstva. V kolikor pa do združitve ne bi prišlo, bi ta odbor vzklajeval nogometno dejavnost v Kranju, kar je nedvomno precej hromilo že tako nizko kvaliteto nogometa v Kranju.

Medtem ko so naleteli na določene težave pri nogometu, tega ni opaziti za ostale športne panoge, ki delujejo na področju Kranja. Novo društvo bi tako združevalo 13 klubov.

Priprave za združitev vseh kranjskih športnikov pod enotnim okriljem so se torej začele, kako se bo

5 vprašani pred skupščino KZS

Prihodnjo soboto in nedeljo bo v Ljubljani skupščina Košarkarske zveze Slovenije, ki bo obravnavala dosedanje delo ter perspektivne načrte za razširitev košarkarskega športa v naši republici. Ob tem torej kratek razgovor s sekretarjem KZS tov. Mitjo Lavričem.

»Kaj je glavni namen letošnje skupščine?«

»Perspektivni načrt za razvoj košarke v naši republici ima tri smernice: obdržati dosedanje kvaliteto, pridružiti Olimpiji in Ljubljani še tretjega zveznega lugaša, in organizirati več lokalnih tekmovalj, tako da bi bili stroški zares minimalni, množičnost pa večja.«

»Kako si pri KZS zamišljate uresničitev teh načrtov?«

»Star pregovor, da »prazen žakelj ne svoji pokonci«, se bo uveljavil tudi v našem primeru. Če bomo imeli na razpolago dovolj finančnih sredstev, bomo s pošiljanjem instruktorjev na teren in z vzgojo vadiateljskega kadra dosegli naše načrte popolnoma, če pa ne bo denarja...«

»Ali bodo lige v republiškem območju še naprej obstajale?«

»V letošnjem letu bomo naša tekmovalja, kljub temu da smo jim že lansko leto dali izrazit lokalni značaj, še bolj poenostavili. Predvsem bomo dali večji poudarek podzveznim tekmovaljem, ker je naš cilj uveljaviti odlično začetno delo naših podvez in po možnosti ustanoviti še nove, predvsem za Gorenjsko in Goriško.«

»Slišali smo tudi o vključevanju delavske mladine v klub. Kako bo s tem?«

»Prav zaradi tega nameravamo izvesti verjetno v Storah pri Celju slovensko prvenstvo industrijskih in vajeških šol. Da bi temu prvenstvu dali še večji poudarek, bomo v času prvenstva organizirali kvalitetni nastop zveznih ligašev, ki naj bi še bolj pripomogel k popularizaciji košarke med mladino.«

»Se morda nekoliko indiskretno vprašanje: ali so predvidene kakšne izpremembe v upravnem odboru?«

»V letošnjem letu bo poleg izvršnega odbora slovenske košarke vodil upravni odbor, ki ga bodo sestavljali najboljši košarkarski strokovnjaki iz naše republike. Naša največja želja je, da bi šla košarka tudi v bodoče po tako uspešni poti, kot doslej.«

ŽIROVNIK na velikem jurišu...

Obisk pri kolesarskih reprezentantih v Opatiji. Številna tekmovalja v letošnji sezoni

Letošnja zima je muhasta — zdaj dež, zdaj prgišče snega in hladni dnevi... Za nikogar ni prav. Toda v Opatiji je sonce kot ob najlepši pomladi. Tja so se preselili naši najboljši kolesarji, ki so se zbrali na prvem letošnjem treningu. Tam je naš sodelavec našel državne reprezentante in še vrsto drugih, katerim so onemogočili trening njihovi klubi.

Petnajst jih je poslala Kolesarska zveza Jugoslavije, 18 pa je članov Roga, Ljubljane, Novega Sada, Kragujevca, Travnika, Siska in Beograda. Zanimivo, je da na treningu v Opatiji ni nobenega Zagrebčana. Zvezni trener Dragiša Ješić nam je pojasnil, da je kolesarstvo v Zagrebu v veliki krizi.

Trening najboljših kolesarjev poteka zelo dobro, kajti vreme jim je naklonjeno. Vsega so imeli le dva kratka dež, vendar so tudi takrat trenirali. Njihov dnevni red je približno takle: vstanejo ob 7. zjutraj. Po dobrem zajtrku se odpravijo na trening, ki traja 3 do 4 ure. Po treningu sledi kopanje in seveda dobro kosilo. Kolesarji stanujejo v hotelu »Zagreb« in ne morejo prehaliti, kako vsi skrbijo zanje. Po kosilu imajo tekmovalci nekaj ur počitka, za tem pa tekmujejo v različnih športnih igrah. Najbolj se razvedrijo ob prvenstvu v namiznem tenisu.

Pogovarjali smo se s Šebenikom, Žirovnikom in Zidanom. Vsi so nam zatrdili, da so že sedaj v zelo dobri formi, saj so bile vremenske razmere v Sloveniji letos za kolesarje zelo ugodne. Vsekakor bodo na tekmovalno sezono precej bolje pripravljene, kot lani. Lahko celo rečemo, da so prišli na trening v Opatijo s precejšnjo mero kondicije.

Vprašali smo Šebenika in Zidana, če mislita, da bi Žirovnik lahko »razbil« veliko trojico Levačič-Valčič-Petrovič. Odgovorila sta nam takole.

»Žirovnik je že sedaj najresnejši kandidat za prvo mesto v Jugoslaviji. No, tudi morda upava, da se bova dobro držala.«

O aktivnosti in kvaliteti slovenskega kolesarstva nam je trener Ješić povedal naslednje:

»Z letom se Slovenci vse močnejši. Tega smo vsi veseli, saj bo verjetno prav to pripomoglo, da naše kolesarstvo ne bo zaspalo na dosežanih uspehih majhnega števila vrhunskih kolesarjev. Nadejamo se, da bo Žirovnik v letošnji sezoni pokazal vse tisto, kar mu ni uspelo lani.«

Zelo laskave pripombe je dal tov. Ješić tudi na račun mladega Travnika. Poleg njega so na treningu zelo prizadevni še Hrovat, Cajhen in Stupar. Cajhen je po daljši boleznici spet krepko poprijel za krmilo in bo lahko kmalu začel s polnim treningom...

Kolesarji prevozi vsak dan 60 do 80 km na progi Opatija—Bršec in se pripravljajo na prvo tekmo, ki bo 21. marca na progi Pulj—Rijeka. Že naslednji dan pa bodo kolesarske dirke na krožni progi v Preluki pri Opatiji. 18. in 19. aprila bo 15 najboljših jugoslovanskih kolesarjev odšlo na dirko Beograd-Budimpešta. Že sedaj je gotovo, da bodo med njimi tudi Žirovnik, Zidan in Šebenik. Od 26. aprila do 3. maja bo odšla naša ekipa, sestavljena iz 2 najboljših in 4 mlajših kolesarjev na dirko po Tunisu.

V Opatiji mnogo govore tudi o tem, da bi morala prav Kolesarska

zveza Jugoslavije organizirati več tekmovalj, kajti klubi imajo letos na razpolago zelo malo finančnih sredstev.

Načrti so torej obsežni, zlasti za državno reprezentanco. Le-ta bo sodelovala med drugim tudi na Mediteranskih igrah — ki bodo zadnja velika preizkušnja za naše kolesarje pred olimpiado — vrh tega pa bo odšla tudi na svetovno prvenstvo in na tradicionalno dirko Berlin-Praga-Varsava.

Med našimi junaki jeklenih kolesarjev v Opatiji je torej zelo živahno vrvenje. Na tihem vsak goji tiho željo, da bi prekosil svoje tekmece in skoraj vsi so kar dobro pripravljene na prvi start v letošnji sezoni. Največ razprav pa je med njimi o letošnji dirki »Po Jugoslaviji«, ki bo vključena v proslavo 40-letnice ZKJ.

Nekaj pa so nam zaupali in približili, naj bodo o tem poučeni tudi ljubitelji kolesarstva: naloge naše kolesarstva so zares velike, žal pa primanjkujejo instruktorji in trenerji, ki bi bili našim kolesarjem lahko velika opora pri tehničnem izpopolnjevanju...

Renato Tič

III. PARTIZANSKI POHOD „OB ŽICI OKUPIRANE LJUBLJANE“

Prva prijava iz Domžal!

Spet kratek obisk pri pripravljalnem odboru za »Partizanski pohod ob žici okupirane Ljubljane«. Na Resljevi cesti 9, v sobi 24 v II. nadstropju je pravo travnišče. Čas hiti, delo se koplje, treba pa ga je opraviti do vseh podrobnosti. Zato le kratko vprašanje:

»Je pri vas kaj novega?«
»Da, razposlali smo 5000 izvodov našega razpisa in upamo, da ga bodo posamezne organizacije dobro proučile...«

Zares, prav je, da se tudi mi nekoliko dotaknemo podrobnosti tega razpisa, saj je v njem precej novosti, katerih ob lanskem pohodu nismo še opazili. Odveč je sicer pisati o prijavah, ki jih je treba poslati do 30. aprila na Okrajni odbor Zveze borcev NOV Ljubljane, bralce pa bo prav gotovo zanimalo nekaj drugih podrobnosti.

● Marsikdo se bo vprašal, kdo ima sploh pravico nastopa. Tekmovalci so razdeljeni v dve glavni skupini — v moško in žensko.

V moški skupini bodo lahko nastopale ekipe organizacij ZB NOV, eki-

pe družbenih organizacij, okrajne ekipe ljudske milice, enot JLA ter odredov predvojaške vzgoje, ekipe tekmovalcev rojenih pred letom 1919 ter mestne oziroma krajevne reprezentance.

In pri ženskah? Organizatorji pričakujejo udeležbo ekip organizacij ZB NOV, dalje ekip družbenih organizacij ter mestnih oziroma krajevnih reprezentanc.

Člani vseh teh ekip se bodo morali pred startom izkazati z osebnimi izkaznicami, da se bo točno ugotovila istovetnost podatkov navedenih v prijavi in da bodo tekmovalci točno razdeljeni v skupine, ki so zanje določene.

● Posebej je treba povedati, da v ekipah mestnih oz. krajevnih reprezentanc lahko nastopijo samo atleti dolgoprogaji in smučarji — tekači. Zato tekmovalci in tekmovalke, ki so lani sodelovali na atletskih tekmovanjih na dolgih progah ali pa na smučarskih tekmovanjih v tekaških disciplinah, razen v tej skupini, ne bodo smeli nastopiti v nobeni drugi izmed prej omenjenih skupin.

● Razumljivo je, da bodo pomembno vlogo pred startom igrala zdravniška potrdila, s katerimi se bodo morali nastopajoči izkazati. Gre namreč za to, da bodo lahko dokazali, če se sposobni prehoditi 25 km (moški), oz. 13 km (ženske). Ta zdravniška potrdila pa bodo morala biti izdana v aprilu 1959. Toliko za sedaj o podrobnostih razpisa.

Zadnje vesti

● Prvo uradno prijavo je poslala organizacija ZB NOV iz Domžal. Prijavljeni tekmovalci so naslednji: Jurij Vukan, Milan Erdani, Mihajlo Simon, Viktor Kokalj in Adolf Modic. Zanimivo je povedati, da je ta ekipa v svoji skupini osvojila leta 1957 srebrno medaljo, lani bronasto medaljo, letos pa so tekmovalci zatrdili, da si hočejo priboriti prvo mesto in zlato medaljo...

● V prihodnjem tednu pričakuje odbor prvo večje število uradnih prijav, kajti v posameznih družbenih in športnih organizacijah so prijave že začeli zbirati...

● Glavni odbor ZB NOV Slovenije je odobril osnutke za oba spomenika, ki bosta odkrita ob letošnjem pohodu na Tržaški in Celovski cesti, kot smo že poročali.

Ugodna bilanca EINHEITA

Kegljarji Einheita iz Vzhodne Nemčije so izkoristili svoje bivanje v Sloveniji še za dva nastopa — v Celju in Kranju. Pomniti moramo, da je v obeh krajih vladalo za gostovanje Nemcev zelo veliko zanimanje, saj sta bili kegljišči dobesedno natrpani. Po vesteh, ki smo jih dobili, so se gostje zlasti dobro počutili v Kranju, kjer so se predvsem zanimali za Martelanc in hkrati izrazili obžalovanje, da ni v kranjski ekipi nastopil tudi odlični domačin Starc.

V svojo bilanco so kegljarji Einheita končno le zapisali dve zmagi svoje ženske ekipe, še eno zmago moških in v Kranju — prvi poraz moške ekipe. Tako lahko rečemo, da so se njihove tekme proti slovenskim ekipam končale s 5:4 v njihovo korist.

V Celju — Gradišarjeva in Marinček

Nastop v Celju je bil organiziran tako, da so se kegljarkje Einheita srečale z ekipo ljubljanskega Gradišarja, ki jo je okrepila domačina Gradišarjeva, moški pa so se srečali z domačim Betonom. Zanimivo je pripomniti, da so rekorderji iz prejšnjih dni na teh dvobojih precej popustili, saj ni uspelo Luthru več preseči znamenje 900 in tudi pri ženskah se Gradišarjeve tekmovalke niso več mogle izkazati. Vzrok je prav gotovo v tem, da so bili nastopajoči že dokaj utrujeni, zato pa so se izkazali drugi.

Pri ženskah so zmagale gostje z 2278:2271, pri čemer sta bili od Nemk najboljše Hornova s 403 in Schmidtova s 381, pri domačinkah pa se je iz izredno dobro igro izkazala Gradišarjeva, ki je podrla 425 kegljev. Povedati je treba tudi to, da so imele moški Betona v nastopu proti Nemcem nekoliko smole, kajti Schulzeju je uspelo postaviti rekord kegljišča z 897, Luther pa je dosegel 872 kegljev. Nadaljnji napori domačih kegljačev, pri katerih so se odlikovali zlasti Marinček s 420 keglji ter Lubej z 849 in Vanovšek z 844 keglji, za dosego zmage so bili zaman. Končni rezultat se je glasil 5001:4912 v korist Einheita. V Celju so si torej gostje priborile prvo zmago, medtem ko so bili moški Einheita že tretjič uspešni.

Martelanc premagal Luthra

V sredo so kegljarji in kegljačice Einheita nastopili še v Kranju proti domačemu Triglavu. V četrtem nastopu na gostovanju po Sloveniji so morali prvič klomiti pred boljšimi Kranjčani. Triglav, ki je tudi to-

krat nastopil brez odličnega Starca, je podrl točno 5000 kegljev, medtem ko je Einheit zaostal za domačini za 74 kegljev. Zlasti je vladalo veliko zanimanje za nastop rekorderja Luthra, še posebno, ker se je spoprijel z našim mojstrom Martelancem. Nemcu to pot očitno ni šlo in je pristal že pri 828 kegljih, medtem ko je Martelancu malo manjkalo, pa bi prebil kegljaški »zvočni zid«.

V zadnjih 50 lučajah pa je precej popustil, tako da je dosegel »samostri osmice«.

V ženskem srečanju pa so bile boljše gostje. Sploh pa v tem nastopu ni bilo doseženih kakih posebnih rezultatov, saj niti ena izmed 12 igralk ni podrla 400 ali več kegljev.

Rezultati — moški: Triglav 5000 kegljev (Turk 804, Kordež 834, Ziberna 849, Ambrožič L. 820, Ambrožič M. 808 in Martelanc 888.) Einheit 4926 (Schulze 847, Vogelsang 815, Pöppel 787, Wasner 822, Luther 828 in Körner 827), ženske: Einheit 2252 (najboljša Weidensdörfer 385), Triglav 2199 (najboljša Rozman 393).

OLIMPIJA brez igrišča!!!

Najmočnejši košarkarski kolektiv v Sloveniji ASK Olimpija, je imel v petek svoj redni letni občni zbor. Glede na članstvo, ki ga šteje ta klub (358 aktivnih in 226 podpornih članov), nas udeležba ni zadovoljila, toda o poročilih lahko rečemo, da so bila pripravljena skrbno in so prikazala dejansko ves dosedanj razvoj tega kluba. Odveč bi bilo pripovedovati o uspehih moškega ligaškega moštva in ženske ekipe, ki sta tekmovala v zveznem merilu, povemo pa naj, da so se prav dobro izkazali mladinci in pionirji. To pomeni, da ima Olimpija v svojih vrstah veliko število naraščaja, ki ga vzgaja smotno in iz njega črpa bogat rezervoar za članska moštva. Seveda razmere v klubu niso bile povsem rožnate, saj je po neuspehu v tekmovalju za pokal

evropskih prvakov zlasti med člani zavladalo malodušje, na drugi strani pa so pripadniki kluba premalo pazili na opremo in rekvizite. Toda vsi ti problemi se bodo dali rešiti s samozavestnim delom, kajti, kot smo videli, je odbor dobro vodil delo v klubu, ki je zaslovel zlasti z nekaj odlično organiziranimi prireditvami.

V razpravi pa se je pokazal problem, ki bo verjetno precej vplival na nadaljnje delo Olimpije. Pod Cekinovim gradom namreč preurejajo športna igrišča in tako bo Olimpija izgubila svoj dosedanj prostor za treninge in tekme. Če pa pomislimo, da v klubu redno trenira 10 ekip in v njih 150 igralcev, potem nastaja zares vprašanje, kaj bo z njimi v času prvenstvenih tekmovalj, ko potrebujejo igralci največ smotne vadbe. Zasledili smo namreč, da bo Olimpija v letošnji spomladanski sezoni ostala brez igrišča, kar pa bo pomenilo za njo velik finančni in tudi kvaliteten udarec. Ne bilo bi napak, če bi se vsi tisti, ki imajo nalogo čimprej urediti igrišča pod Cekinovim gradom, »zbudili in svojega spanja« in zagotovili temu prizadevnemu klubu možnost nadaljnega procveta. Zastopnik ZSJ na ljubljanski univerzi tov. Popovič je zagotovil klubu vso pomoč, hkrati pa apeliral tudi na upravni odbor, ki ga spel vodi tov. Pezdir, naj tudi sam sodeluje v borbi za prepotrebne prostore za treninge. Upajmo, da ne bo ostalo samo pri besedah. T. B.

šivite in berite naš list!

Opomba: 1.—6. slovenska conska nogometna liga, 7.—9. II. zvezna liga, 10.—15. I. zvezna liga, 13.—15. rezervni pari.

LETO XV. Štev. 9 Stran 9

Zbiralci športnih fotografij - pozor!

Naši bralci so že prav gofovo opazili, da smo v prejšnji številki zaključili naš nagradni natečaj pod naslovom »Poletove slikovne nganke«. Uredništvo že dobiva prve rešitve in žrebanje, katerega datum bomo objavili, bo v kratkem.

■ — Medtem pa je naše uredništvo prišlo na izvirno zamisel, da bo v prihodnji številki pričelo z novim nagradnim natečajem, ki ima prav tako precej sorodnosti z dosedanjim. Kako je do tega prišlo? Dognali smo namreč, da naši pionirji in tudi mladinci izrezujejo iz različnih časopisov športne fotografije, ki jih spravljajo ter si iz njih urejajo nekakšne albume. Zanimanje za to je vedno večje in je pokazalo, da ga velja podpreti.

■ — Zato smo se dogovorili, da bomo v vsaki naslednjih številki do konca letošnjega leta objavili različne fotografije najboljših športnikov ali zanimivih dogodkov na raznih igriščih. Te fotografije bodo redno označene s kuponi in jih bo treba seveda iz Poleta izrezati ter skrbno hraniti. Naših bralcev ne bomo več mučili z različnimi vprašanji, temveč bo zadostovalo le to, da bomo ob koncu leta 1959 poslali na naše uredništvo vse objavljene kupone, s čemer si bodo pridobili možnost udeležbe pri žrebanju.

■ — Kaj je naš namen pri tem novem natečaju? Vsekakor ta, da bi seznanili našo mladino z najboljšimi športniki ter vzbudili ob tem zanimanje za njihove dosežke, hkrati pa bo to v precejšnji meri pripomoglo pionirjem in mladincem k podrobnejšemu spoznavanju športa in telesne kulture nasploh. Seveda pri tem nismo določili nobene starostne meje in se lahko vključijo v zbiranje teh fotografij tudi ostali naročniki in čitatelji Poleta. Pogoji je le ta, da bodo vsi poslali do roka, ki bo objavljen proti koncu natečaja, vse izrezane kupone skupaj na naše uredništvo. Zato še posebej poudarjamo, da je treba te kupone hraniti do konca leta, ne pa pošiljati vsakega posebej na Polet.

■ — Da boste imeli še večje zanimanje za ta nagradni natečaj, naj vam mimo grede omenimo, da bodo nagrade precejšnje vrednosti in da bo teh nagrad tudi več. Seveda ne bodo denarne nagrade, temveč praktične, vendar takšne, da jih bo vsak vesel.

■ — Odločili smo se tudi za stalni naslov našega nagradnega natečaja. Imenovali smo ga »Športni album«. V vsaki številki torej poiščite ta naslov, pod njim boste našli objavljeno sliko in kupon. Kupon boste izrezali, iz objavljenih slik pa si boste lahko sestavili kar zanimiv športni album.

Tako torej! Navodila smo vam dali, prihodnjo nedeljo pa se bomo že vsi skupaj pojavili na startu novega nagradnega natečaja »Športni album«.

ali ste že naročili naročnino?

Poletov nagradni natečaj

Odrezek št. 1

1. Branik : Maribor	Priimek in ime:
2. Grafičar : Kladivar	
3. Rudar : Sobota	
4. Izola : Ljubljana	
5. Triglav : Sloven	
6. Krim : Jesenice	
7. Odred : Zagreb	
8. Sloboča : Proleter	
9. Boroce : Split	
10. Hajduk : Crvena zvezda	
11. Zeljeznikar : Velež	
12. Radnički : Sarajevo	
13. Vojvodina : Rijeka	
14. Partizan : Vardar	
15. Dinamo : Budućnost	
Kraj:	
Ulica, hišna št.:	

GLUKOZA, G-VITAMIN, COFFEIN

POVEČUJE VAŠO TELESNO
ODPORNOST IN ŠČITI PRED
UTRUJENOSTJO.

DOBI SE V VSAKI LEKARNI

Republiška moška kegljaška liga

KONSTRUKTOR izkoristil priložnost

Prihodno nedeljo se bo z nastopom Rudarja končalo ekipno republiko kegljaško prvenstvo. Pet ekip — Jesenice, Branik, Triglav, Ljubljana in Konstruktor, ki bodo nastopile na državnem prvenstvu, je že znanih. Ze je kazalo, da bo peto mesto zasedel in dobil s tem pravico nastopa na državnem prvenstvu Beton, vendar ga je prehitel Konstruktor tako, kakor se je zgodilo preteklo nedeljo, ko so Jesenice prehiteli Branika za en kegelj in tako postale republikanski prvaki.

Konstruktor 6351 : Ljutomer 6088

Ljubljana, 15. marca. Na kegljašcu Gradisa sta danes v okviru ekipnega republikanskega kegljaškega prvenstva nastopili ekipi Konstruktorja in Ljutomera. Tekmovalci Konstruktorja so bili precej boljši. Med posamezniki sta se najbolj odlikovala Stifter in Horn ter Amer, medtem ko sta bila dobra pri Lju-

tomeru Pevec in Čebošek. Posamezniki so dosegli te rezultate: Konstruktor: Hödl 753, Stifter 823, Valenčak 797, Poropac 780, Amer 806, Zivko, 785, Horn 822, Beljan 785. Ljutomer: Princič 736, Gajšek 764, Čebošek 800, Nedelj 745, Vodenik 783, Bohinec 746, Martinčič 732, Pevec 802.

Vrstni red ekip: Jesenice, Branik, Triglav, Ljubljana, Konstruktor, Beton, Gradis Lj., Kranjska gora, Gradis, Jesenice, Lokomotiva (Mrb), Maribor, Zvezda, Gorjanci (Rudar igra v nedeljo).

ZMAGA ILIRIJE

Kranj, 15. marca. V okviru zadnje cone kegljaške moške lige sta danes dopoldne nastopila Ilirija in Bratstvo iz Hrasnika. Zmagala je prepročljivo Ilirija s 4710:4361. Med posamezniki sta bila najboljša Ahlin (Ilirija) 828 in Mlakar (Bratstvo) 744.

Pregled teniške sezone 1958 v Sloveniji

Spet droben korak naprej

Težko je na kratko oceniti sezono v neki športni panogi, še posebej, če gre za specifično športno vejo, kakršna je tenis. Ta zvrst je pač zmeraj precej odvisna od uvoza in tudi sicer jo je dokaj težko širiti. Kljub tem težavam je tenis v Sloveniji tudi leta 1958 napravil korak naprej. To velja tako za kvaliteto, kakor tudi za množičnost.

Kvalitetno je napredovala cela vrsta igralcev. Znova pa se je izkazal republikanski prvak Škulj, ki je kot prvi Slovenec sploh porazil veljavnega državnega prvaka Keretića, kar je za Škulja velik uspeh. Posebno razveseljuje pa je, da nam raste veliko število mladih perspektivnih igralcev, kar je najvažnejše.

Napredek v »okolicah«

Čeprav so na vseh tekmah v Sloveniji pobrali »smetanec« še zmeraj izključno igralci iz Maribora in Ljubljane, pa je bilo prav lani opaziti več dejavnosti in uspehov v manjših središčih. Tudi manjši slovenski klubi kvalitetno napredujejo. Teniška dejavnost je bila lani razgibana v Novem mestu, Radencih, Kranju, Kamniku, Kidričevem, Trbovljah, Postojni in na Jesenicah, nova kluba pa so ustanovili še v Murski Soboti in Piranu. Tudi v Hrasniku bodo kmalu zaživela igrišča. Ob tem pa se moramo seveda vprašati, ali v Celju, Brežicah in Ravnah res ni človeka, ki bi znova premaknil teniško vneto z mrtve točke?

Kopica problemov

Teniške klube tare še pomanjkanje strokovnega kadra in dela voljnih funkcionarjev, vrh tega pa še stalna materialna stiska.

Morali pa bi se še bolj, kot doslej, usmeriti tudi na propagiranje tenisa kot rekreacijskega športa, za kar je tenis kot naroden. Zato bi morali v svoje vrste vključiti tudi družabne igralce — proti primerni odškodnini seveda. Posebno pozornost pa bi bilo še nadalje treba posvečati teniškim šolam, ki naj bi bile temeljna naloga vsakega kluba. Taka načrtna dejavnost pa bi seveda zagotavljala množičnost, pa tudi

kvaliteto, če bi najbolj talentiranim mladim igralcem nudili še več strokovne pomoči.

Še tekmovalna plat...

Dodajmo še nekaj besedi o tekmovalnih. Teh je bilo lani precej, morada največ po osvoboditvi. Samo igralci Branika so nastopili na 23 turnirjih, ne računajoč pri tem udeležbo njihovih igralcev v republikanski reprezentanci, ki je igrala proti Hrvaški in opravila daljšo turnejo po Zahodni Nemčiji. Kljub tolikšnemu številu pa tekmovalna še zmeraj niso smotno urejena. Moštveno prvenstvo terja dokončne ureditve, prav tako pa bi bilo treba še bolj kot doslej propagirati sindikalno ekipno prvenstvo in bi moralo postati še bolj množično. V posameznih klubih je tudi premalo usmerjenosti na neko določeno tekmovalno, nek cilj. Tako se je na primer lani

zgodilo, da mladinci Branika in člani Olimpije, ki bi lahko resno posegli v boj za najvišja mesta v državi, sploh niso tekmovali v moštvenem državnem prvenstvu. Krivda za to je predvsem na Teniški zvezi Jugoslavija (ki je v zamudi s propozicijami) in Teniški zvezi Slovenije, ki je pri tem odpovedala, čeprav je sicer dokaj podjetno delala. Izdelani tekmovalni prijemci bodo torej nedvomno prispevali tehten delež k nadaljnjemu napredku slovenskega tenisa.

Spremembe na lestvicah

Nove lestvice najboljših slovenskih teniških igralcev kažejo velike spremembe. Značilna med kvalitetnimi igralci je predvsem izredna pomladitev, saj znaša pri članih povprečna starost prve desetorice 21 let, pri članicah pa celo 19 let.

Tudi pri mladincih je izbor desetorice dokaj razveseljujiv. Tako pri mladincih, kakor pri mladinkah sta samo dva tekmovalca, ki bosta že v prihodnji sezoni prekorčila mladinsko mejo.

● Člani: Škulj brez konkurence: Razvrstitev članov kaže, da je kar polovica desetorice — novincev.

1. Škulj A. (Olimpija) — lani 1., 2. Lovrec (Branik) — 3.—6., 3. Čebular (Olimpija) — 3.—6., 4. Toš (Branik) — 7., 5. Škulj L. (Olimpija) — 8., 6. Doletič (Branik) — 9., 7. Škulj I. (Olimpija), 8. Mesarič (Branik), 9. Mulej (Branik), 10. Černigoj (Branik).

Zaradi pomanjkanja rezultatov niso bili upoštevani Ljubljanci Pucihar, Suhar, dr. Zerovec, Ogrin in Zerovec F., Mariborčani Slana, Bobek in Rataj ter Jeseničan Klinar.

● Članice: Malo sprememb — Z ženskim tenisom tudi v naši republici še zmeraj niso zlezli na zeleno vejo.

1. Lovrec T. (Branik) — lani 1.—2., 2. Lovrec H. (B) — 3., 3. Znidar (Tr) — 1.—2., 4. Kačičnik (B) — 4., 5. Kranjčič M. (B) — 6., 6. Unterlehner (B) — 9.—10., 7. Javornik (O) — 8., 8. Kranjčič A. (B), 9. Kristan (Jes), 10. Mihečič (B) (0).

● Mladinci: Velika izenačenost — Mariborčani so tudi letos imeli glavno besedo pri mladincih: 1. Mulej (Branik) — lani 3., 2. Mesarič (B) — 6., 3. Ferenčak (B) — 4., 4. Černigoj (B) — 3., 5. Breskvar (O) — 8., 6. Germovšek (B), 7. Štajner (B), 8. Horvat (B) — 9., 9. Karo (O), 10. Založnik (B).

● Mladinke: Kvalitetne vrh — Večina mladink je tudi že na lestvici članic, kar je seveda hkrati spričevalo njihovih velikih zmogljivosti, pa tudi slabosti članic. 1. Lovrec H. — lani 2., 2. Znidar (Tr) — 1., 3. Kačičnik (B) — 3., 4. Senekovič (B) — 5., 5. Kranjčič M. — 4., 6. Houška (B), 7. Kranjčič A. (B), 8. Škulj I. (O), 9. Mesarič (B), 10. Nipič (B).

Predvsem v Mariboru so posvetili precej pozornosti tudi pionirskemu tenisu. Najboljši pionir je bil Vodeb, najboljša pionirka pa Houška. Velja pa poudariti, da sta to samo dva izmed cele kopice mladih in zelo nadarjenih igralcev. E. B. ml.

TRDA BORBA za prestiž

Ljubljana, 15. marca. Sinoči je bil v prostorih Olimpije na Miklošičevi cesti zanimiv dvoboj krajevnih rivalov v judu. Spoprijela sta se Olimpija in Ljubljana v dvojnem sporedu. Nastopili sta A in B ekipi vsakega kluba. Zmaga je pripadla obakrat Ljubljani, čeprav lahko trdimo, da je imela zlasti A ekipa Ljubljane dosti dela z enakovredno ekipo Olimpije. Dvoboj se je začel z nastopom »rezervnih« moštev, kjer je Ljubljana prepričljivo porazila svojega nasprotnika s 24:4. Povedati je treba, da imata oba kluba zelo dober naraščaj, saj so se pri Ljubljani odlikovali Šterk, Vilfan in Štepančič, pri Olimpiji pa je zlasti presenetljiva začetnik Modic z veliko borbenostjo in dobrim tehničnim znanjem.

Precej sgrizena borba pa se je razpletla med obema A ekipama. Tu lahko povemo, da se čuti pri Ljubljani oslabilenost zaradi odsotnosti Jakhla in Perneta, medtem ko smo pri Olimpiji opazili precejšen napredek. Seveda so spet dominirali stari »mačke Maček, Škraba in Macarol pri Ljubljani ter Gale, Su-

bic in Kučina pri Olimpiji. Debutant pri Ljubljani Jakhel je pokazal dosti talenta, žalostno pa je, da je izgubil drugo borbo zaradi tega, ker ga je eden od gledalcev spotaknil — česar žal sicer objektivni in dobri sodnik Prancič ni opazil. Zaradi tega je treba priporočiti organizatorjem, naj bi posebej pazili na razpored sedežev za gledalce ob blazini. Sicer moramo še omeniti, da je zelo ugodno presenetil član Olimpije Rajh, medtem ko je član Ljubljane Pogačnik dokaj razočaral. Borba je bila trda in je Ljubljana le s težavo zmagala. Tudi gledalcem iz vrst študentov bi priporočali mnogo več objektivnosti. — Zmagala je Ljubljana s 13:11.

Ob tem dvoboju se je za leto dni poslovil od juda tudi sodnik Prancič, ki odhaja na odsluženje vojaškega roka. —gs

šivite in berite
nas list!

Aleksander Škulj — najboljši teniški igralec 1958 v Sloveniji

Vse sile za množičnost

Ljubljana, 15. marca. Sinoči so se zbrali člani upravnega odbora Atletske zveze Slovenije z naslednjimi nameni: pregled stanja naše atletike in priprava na redno skupščino ter koledar in propozicije za letošnja tekmovalna. V uvodnih besedah je podpredsednik AZS Adolf Arigler na kratko orisal delo izvršnega odbora zveze v lanskem letu. Pri tem je ugotovil, da je stanje naše atletike

vse prej kot rožnato, kljub določenemu napredku v kvaliteti in tudi razširitvi atletike v naši republici. Podobno kot so ugotovili na Atletski zvezi Jugoslavije o slabem stanju atletike v zveznem merilu, velja delno tudi za Slovenijo. Atletske vrste so vse preveč maloštevilne. Pri AZS se je maloštevilni odborški kader izčrpal z vprašanji organizacije različnih tekmovalnih (zlasti dvoboj Jugoslavija : Madžarska). Zato je premalo delal pri razširitvi atletike po vsej republici in niso bili nekateri sklepi zadnje skupščine izpolnjeni.

Zato so bili izraženi mnogi koristni predlogi za pot naprej. Enotno mnenje vseh je, da je prihodnost atletike v šolah in Partizanu. Za šole je značilno, da imajo več kot polovico učenega načrta zasedenega z atletiko. Toda učitelji in profesorji se žal načrta večinoma ne drže, pri čemer so razlogi bolj subjektivni kot objektivni. Vse atletske organizacije se bodo morale še bolj potruditi, da najdejo stik s šolami in partizanskimi društvami. Atletska tekašišča morajo biti obvezno odprta vsakomur, ki se hoče ukvarjati z atletiko. Prav vseeno je, če je član te ali one organizacije.

Pri propozicijah za leto 1959 so bila sprejeta v glavnem ista tekmovalna kot doslej. Po spremembah moštvenega tekmovalja v državnem merilu, so bili člani enotnega mnenja, da lahko letos prevzamemo vsa zvezna tekmovalna tudi za republiko. Posebno pomembna bi moral biti B program, o katerem poročamo drugje. Soglasno sta bili »oživiljen« pionirski kategoriji (pri fantih in dekletih do 15. leta). S tekmovalni pri pionirski kategoriji (tekmovalja bodo potekala po sporedu zveznega tekmovalja za osemlotke), bomo šli za zdaj le do okrajnega merila.

Iz koledarja, ki ga bomo v celoti objavili v eni prihodnjih števil, naj objavimo le nekaj republikanskih terminov: 19. april — krosi v šest 40. obletnice ZKJ, 26. april — odprto tekmovalje v okviru praznovanja 10. obletnice ZAK Ljubljana, 28. maj — troboj Graz—Celje—Ljubljana v Ljubljani, 31. maj — okrajna prvenstva vseh kategorij 20. in 21. julij — republiko prvenstvo za člani članice, 30. avgust — republiko prvenstvo za mladince in mladinke, 3. in 4. oktober — republiko prvenstvo v mnogoboju in štafetah.

Ob koncu je upravni odbor še sklenil, da bo skupščina AZS 19. aprila v Ljubljani.

Priloge obznanj

Vsem kandidatom za boksarske sodnike

Zbor boksarskih sodnikov pri BZS, Ljubljana, Tabor 13 obvešča vse, ki so se prijavili za sodniški tečaj, naj se zglasijo na BZS v torek, 17. t. m. ob 19. uri, kjer bodo dobili podrobne informacije glede tečaja. Opozorjamo še posebej, da se novi kandidati do tega dne še vedno lahko prijavijo.

Zbor sodnikov pri BZS

ZAK Ljubljana obvešča

Člani železničarskega atletskega kluba Ljubljana bodo imeli 20. t. m. ob 19. uri množični sestanek v I. gimnaziji, Vegova 4.

Začetek naše sezone bo ob klubskem krosu 22. t. m. ob 10.15 uri s startom in ciljem na stadionu v Šiški. Zimsko klubsko prvenstvo pa bo 25. t. m. ob 15.45 uri prav tako v Šiški.

Odbor ZAK Ljubljana

Občni zbor NK Odred

Odbor NK Odred sporoča, da bo 20. t. m. ob 19. uri v sindikalni dvorani Narodne banke (Ovčarjeva Emonska klet) — vhod iz Titove ceste — redni letni občni zbor kluba, na katerega vabi vse prijatelje, medtem ko je udeležba za člane kluba obvezna.

NK Odred

Leto XV.

Štev. 1

Stran 10

Polet

TRGOVSKO PODJETJE

„Svila“

Ljubljana, Trubarjeva 1

vam nudi veliko izbiro
tapetniškega blaga,
tekačev in preprog

Oglejte si našo zalogo!

Izdaja Tiskovni svet »Polet« — Uredniški odbor — Odgovorni urednik Franček Mirtič — Rokopisov ne vračamo — Tisk tiskarne »Toneta Tomšiča« v Ljubljani — Uredništvo in uprava v Ljubljani, Cankarjeva 4 (pasaza Nebotika) — Poštni predal 377 — Čekovni račun uprave 600-701/3-84 — Telefon: uredništvo: 21-281 (ob nedeljah tudi 20-553 in 21-281) — uprava: 21-281 — letna naročnina 800 din, polletna 400 din